

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.079/2024/21. szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Bódis Ügyvédi Iroda (Cím1) által képviselt Felperes1 (felperesi1 cím) I. rendű és Felperes2 (felperesi2 cím) II. rendű felperesnek a Dr. Bálint Boglárka kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes (Alperesi cím) alperes ellen, elmaradt pihenőnapai bérpótlék megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg I. rendű felperes részére 2018. 04. 01. napjától 2021. 03. 31. napjáig terjedő időre bruttó **2.743.487.-** (kettőmillió-hétszáznegyvenháromezer-négyszáznyolcvanhét) forintot rendkívüli munkavégzés pótléka jogcímén, és ezen összegből 75.127.-Ft (hetvenötezer-egyszázhuszonhét) összeg után 2018.05.10. napjától, 43.848.-Ft (negyvenháromezer-nyolcszáznegyvennyolc) összeg után 2018.06.10. napjától, 121.080.-Ft (egyszázhuszonegyezer-nyolcvan) összeg után 2018.07.10. napjától, 63.067.-Ft (hatvanháromezer-hatvanhét) összeg után 2018.08.10. napjától, 74.541.-Ft (hetvennégyezer-ötszáznegyvenegy) összeg után 2018.09.10. napjától, 129.489.-Ft (egyszázhuszonkilencezer-négyszáznyolcvankilenc) összeg után 2018.10.10. napjától, 42.638.-Ft (negyvenkettőezer-hatszázharmincnyolc) összeg után 2018.11.10. napjától, 78.216.-Ft (hetvennyolcezer-kettőszázötvenhat) összeg után 2018.12.10. napjától, 88.228.-Ft (nyolcvannyolcezer-kettőszázhuszonnyolc) összeg után 2019.01.10. napjától, 86.701.-Ft (nyolcvanhatezer-hétszázegy) összeg után 2019.02.10. napjától, 32.525.-Ft (harminckettőezer-ötszázhuszonöt) összeg után 2019.03.10. napjától, 130.750.-Ft (egyszázharmincezer-hétszázötven) összeg után 2019.04.10. napjától, 70.850.-Ft (hetvenezer-nyolcszázötven) összeg után 2019.05.10. napjától, 85.537.-Ft (nyolcvanötezer-ötszázharminchét) összeg után 2019.06.10. napjától 134.386.-Ft (egyszázharmincnégyezer-háromszáznyolcvanhat) összeg után 2019.07.10. napjától, 49.112.-Ft (negyvenkilencezer-egyszázötvenkettő) összeg után 2019.08.10. napjától, 41.159.-Ft (negyvenegyezer-egyszázötvenkilenc) összeg után 2019.09.10. napjától, 135.414.- Ft (egyszázharmincötezer-négyszázötvennégy) összeg után 2019.10.10. napjától, 104.935.-Ft (egyszáznégyezer-kilencszázharmincöt) összeg után 2019.11.10. napjától, 80.398.-Ft (nyolcvanezer-háromszázkilencvennyolc) összeg után 2019.12.10. napjától, 10.832.-Ft (tízezer-nyolcszázharminckettő) összeg után 2020.01.10. napjától, 35.173.-Ft (harmincötezer-egyszázhetvenhárom) összeg után 2020.02.10. napjától, 85.660.-Ft (nyolcvanötezer-hatszázhatvan) összeg után 2020.03.10. napjától, 104.313.-Ft (egyszáznégyezer-háromszázötvenhárom) összeg után 2020.04.10. napjától, 42.713.-Ft (negyvenkettőezer-hétszázötvenhárom) összeg után 2020.05.10. napjától, 185.815.-Ft (egyszáznyolcvanötezer-nyolcszázötvenöt) összeg után 2020.06.10. napjától, 82.583.-Ft (nyolcvankettőezer-ötszáznyolcvanhárom) összeg után 2020.07.10. napjától, 123.799.-Ft (egyszázhuszonháromezer-hétszázkilencvenkilenc) összeg után 2020.08.10. napjától, 16.859.-Ft (tizenhatezer-nyolcszázötvenkilenc) összeg után 2020.09.10. napjától, 116.478.-Ft (egyszázötvenháromezer-négyszázhetvennyolc) összeg után 2020.10.10. napjától, 98.310.-Ft

(kilencvennyolcezer-háromszáztíz) összeg után 2020.11.10. napjától, 91.338.-Ft
(kilencvenegyezer-háromszázharmincnyolc) összeg után 2020.12.10. napjától, 21.403.-Ft
(huszonegyezer-négyszázhárom) összeg után 2021.01.10. napjától, 41.130.-Ft
(negyvenegyezer-egyszázharminc) összeg után 2021.03.10. napjától, 19.081.-Ft
(tizenkilencezer-nyolcvanegy) összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő
időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki
alapkamattal megegyező késedelmi kamatot, valamint 119.341.- (egyszáztizenkilencezer-
háromszáznegyvenegy) forint + ÁFA ügyvédi munkadíj perköltséget.

II. rendű felperes részére 2018. 04. 01. napjától 2021. 03. 31. napjáig terjedő időre bruttó
2.542.645.- (kettőmillió-ötszáznegyvenkettőezer-hatszáznegyvenöt) forintot rendkívüli
munkavégzés pótléka jogcímén, és ezen összegből 94.425.-Ft (kilencvennégyezer-
négyszázhuszonöt) összeg után 2018.05.10. napjától, 83.050.-Ft (nyolcvanháromezer-ötven)
összeg után 2018.06.10. napjától, 110.835.-Ft (egyszáztízezer-nyolcszázharmincöt) összeg
után 2018.07.10. napjától, 29.925.-Ft (huszonkilencezer-kilencszázhuszonöt) összeg után
2018.08.10. napjától, 87.291.-Ft (nyolcvanhétezer-kettőszázkilencvenegy) összeg után
2018.09.10. napjától, 43.698.-Ft (negyvenháromezer-hatszázkilencvennyolc) összeg után
2018.10.10. napjától, 69.084.-Ft (hatvankilencezer-nyolcvannégy) összeg után 2018.11.10.
napjától, 55.652.-Ft (ötvenötezer-hatszázötvenkettő) összeg után 2018.12.10. napjától,
49.803.-Ft (negyvenkilencezer-nyolcszázhárom) összeg után 2019.01.10. napjától, 63.101.-Ft
(hatvanháromezer-egyszázegy) összeg után 2019.02.10. napjától, 89.399.-Ft
(nyolcvankilencezer-háromszázkilencvenkilenc) összeg után 2019.03.10. napjától, 101.055.-
Ft (egyszázegyezer-ötvenöt) összeg után 2019.04.10. napjától, 60.336.-Ft (hatvanezer-
háromszázharminchat) összeg után 2019.05.10. napjától 113.866.-Ft (egyszáztizenháromezer-
nyolcszázhatvanhat) összeg után 2019.06.10. napjától, 139.808.-Ft
(egyszázharminckilencezer-nyolcszáznyolc) összeg után 2019.07.10. napjától, 73.416.-Ft
(hetvnháromezer-négyszáztizenhat) összeg után 2019.08.10. napjától, 148.099.-Ft
(egyszáznegyvennyolcezer-kilencvenkilenc) összeg után 2019.09.10. napjától, 34.576.-Ft
(harmincnégyezer-ötszázhetvanhat) összeg után 2019.10.10. napjától, 68.485.-Ft
(hatvannyolcezer-négyszáznyolcvanöt) összeg után 2019.11.10. napjától, 18.002.-Ft
(tizennyolcezer-kettő) összeg után 2019.12.10. napjától, 42.308.-Ft (negyvenkettőezer-
háromszáznyolc) összeg után 2020.01.10. napjától, 48.653.-Ft (negyvennyolcezer-
hatszázötvenhárom) összeg után 2020.02.10. napjától, 121.026.-Ft (egyszázhuszonegyezer-
huszonhat) összeg után 2020.03.10. napjától, 125.248.-Ft (egyszázhuszonötezer-
kettőszáznegyvennyolc) összeg után 2020.04.10. napjától, 97.549.-Ft (kilencvenhétezer-
ötszáznegyvenkilenc) összeg után 2020.05.10. napjától, 11.699.-Ft (tizenegyezer-
hatszázkilencvenkilenc) összeg után 2020.06.10. napjától, 80.781.-Ft (nyolcvanezer-
hétsháznyolcvanegy) összeg után 2020.08.10. napjától, 104.948.-Ft (egyszáznégyezer-
kilencszáznegyvennyolc) összeg után 2020.09.10. napjától, 85.487.-Ft (nyolcvanötezer-
négyszáznyolcvanhét) összeg után 2020.10.10. napjától, 129.973.-Ft
(egyszázhuszonkilencezer-kilencszázhetvenhárom) összeg után 2020.11.10. napjától, 81.998.-
Ft (nyolcvanegyezer-kilencszázkilencvennyolc) összeg után 2020.12.10. napjától, 9.453.-Ft
(kilencezer-négyszázötvenhárom) összeg után 2021.01.10. napjától, 3.728.-Ft (háromezer-
hétsházhuszonnyolc) összeg után 2021.02.10. napjától, 27.298.-Ft (huszonhétezer-
kettőszázkilencvennyolc) összeg után 2021.03.10. napjától, 38.590.-Ft (harmincnyolcezer-
ötszázkilencven) összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra
számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal
megegyező késedelmi kamatot, valamint 99.162.- (kilencvenkilencezer-egyszázhatvankettő)
forint + ÁFA ügyvédi munkadíj perköltséget.

A bíróság a keresetet egyebekben elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül I. rendű felperes vonatkozásában 165.466.- (egyszázhatvanötezer-négyszázhatvanhat) forint, II. rendű felperes vonatkozásában 151.957.- (egyszázötvenegyezer-kilencszázötvenhét) forint, azaz összesen 317.423.- (háromszázötvenháromezer-négyszázhuszonhárom) forint feljegyzett kereseti illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az I. rendű felperest terhelő 43.985.- (negyvenháromezer-kilencszáznyolcvanöt) forint, valamint a II. rendű felperest terhelő 47.987.- (negyvenháromezer-kilencszáznyolcvanhét) forint, azaz összesen 91.972.- (kilencvenegyezer-kilencszázhetvenkettő) forint feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen az a fél nyújthat be fellebbezést, aki a fellebbezési szándékát bejelentette. A bíróság az ítéletet a fellebbezési szándékot bejelentő fél részére azzal a felhívással kézbesíti, hogy a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye a Pp. 371. § szerinti fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címezve, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha a felek a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtják be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtottak volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

Tényállás

[1] A bíróság az I-II. rendű felperes keresetlevele, az alperes írásbeli ellenkérelme, a felperesek bérfizetési jegyzékei és az időkimutatási listák, valamint az alperes Kollektív Szerződése (a továbbiakban: KSZ) alapján az alábbi tényállást állapította meg.

[2] Az I-II. rendű felperes a perbeli időszakban, 2018. április 1. napja és 2021. március 31. napja között határozatlan idejű munkaviszonyban állt a munka törvénykönyvéről

szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90. §-a szerint megszakítás nélküli tevékenységet végző alperessel, munkakör megnevezése munkakörben, a KSZ 26. § j) pont a) alpontja és a KSZ 10. melléklet 2. § alapján vezényelt V.-i utazói munkarendben. Határon átnyúló szolgálatot nem láttak el. Az I. rendű felperes az alperesnél munkavédelmi képviselő volt.

[3] Az I-II. rendű felperest az alperes folyamatos munkarendben, az Mt. 93. § alapján, egy havi munkaidőkeretben foglalkoztatta, a munkaidő az Mt. 97. § alapján egyenlőtlenül került beosztásra. A bérjegyzékek tartalmazták a munkaidőkeret óraszámát, mely a KSZ 28. § 2. pontja alapján a napi teljes munkaidő és az irányadó időszak munkanapjainak a szorzata.

[4] Az I-II. rendű felperes az alperes által megállapított munkaidő-beosztás alapján végezte a munkáját. Az alperes a KSZ 30. § 1. pontja szerint a munkaidő-beosztást egy havi időtartamra, a munkaidőkeret életbe lépését megelőző hónap 23. napjáig (februárban a 21. napig) írásban közölte a felperesekkel, amely tartalmazta a beosztott rendes munkaidő kezdő és befejező időpontját, a szabadság időtartamát, valamint a heti (hétvégi) pihenőidőt, melyet a KSZ 47. § 2. pontja alapján a kezdő és befejező időpontok feltüntetésével kell kijelölni. A vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó külön rendelkezéseket tartalmazó KSZ 10. számú melléklet 10. § értelmében a munkaidőkereten felül végzett munka, mint rendkívüli munkavégzés elrendelése esetén a munkaidő-beosztás közlésekor meg kell konkrétan határozni annak kezdő és befejező időpontját.

[5] A fentiek szerinti, ún. terv-vezénylés a teljesített havi szolgálat során módosulhatott (szabadság, betegszabadság, beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladó rendkívüli munkavégzés, érdekképviseleti kikérő stb.), és a tényleges teljesítés (a továbbiakban: tény-vezénylés) alapján történt a felperesek részére a munkabér megfizetése.

[6] Az alperesnél az egyes telephelyekre vonatkozóan a KSZ eltérő szabályokat állapított meg. Az I-II. rendű felperesre a Helységnevi irat és V.-i Igazgatóság Kollektív Szerződés Helyi Függeléke (a továbbiakban: Helyi Függelék) volt irányadó.

[7] Az alperes a KSZ 47. § 4. pontja alapján minden héten legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli heti pihenőidőt biztosított, a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra időtartamban. A KSZ 47. § 6. a) pontja szerint a pihenőidő havonta legalább egy alkalommal szombat 0 órától hétfő 6 óráig terjedt, 54 óra időtartamban.

[8] A közlekedési eszköz közlekedéséről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: közlekedési eszköz tv.) perbeli időszakban hatályos 68/B. § (1) bekezdése alapján I-II. rendű felperest 24 órás időszakonként, minden beosztott munkavégzést követően, megszakítás nélkül legalább 12 óra lakóhelyi pihenőidő illette meg.

[9] A lakóhelyi pihenőidő a lakóhelyre való érkezést követően kezdődhetett meg, ezért az alperes a hazautazáshoz utazási normaidőt is biztosított a Helyi Függelék 6. melléklet II. A) pontjában meghatározottak szerint, mely a lakóhely és a tényleges munkavégzési -

feljelentkezési - hely közötti távolság alapján 1,5 perc/1 km (átalányidő) szerinti időtartamú volt. I-II. rendű felperes esetében 60 perc volt irányadó.

[10] Az alperes a szabadságot órában tartotta nyilván, 7:00 órától 15:00 óráig tartó időpárban. A napi munka befejezése és a következő napi szabadság között a felperesek tényszerűen pihentek. Amennyiben a szabadság kiadására a munkaidő-beosztás elkészültét követően került sor, úgy a szabadság időtartama a ténylegesen beosztott munkaidővel egyezett meg.

[11] Az alperes a beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladó rendkívüli munkavégzésre (a továbbiakban: túlszolgálat), a heti pihenőidőben, valamint a munkaidőkereten felül elrendelt rendkívüli munkavégzés esetén az I-II. rendű felperesnek a rendkívüli munkavégzés pótlékát megfizette.

[12] Az I. rendű felperes túlszolgálatot a következők szerint látott el: 2018. augusztus 6. napján 1,17 órában, október 14. napján 1,2 órában, december 7. napján 0,43 órában, 2019. január 2. napján 0,63 órában, október 17. napján 0,25 órában, a II. rendű felperes 2018. június 2. napján 0,13 órában, június 12. napján 0,37 órában, augusztus 24. napján 0,08 órában, szeptember 14. napján 0,58 órában, október 22. napján 0,05 órában, december 15. napján 0,13 órában, december 20. napján 0,15 órában, 2019. április 30. napján 10,05 órában, május 23. napján 0,27 órában, 2020. február 23. napján 0,22 órában, március 16. napján 0,17 órában, április 2. napján 0,02 órában, november 9. napján 0,07 órában és 2021. február 3. napján 0,22 órában.

[13] Az I. rendű felperes érdekképviseleti tevékenységet 2019. július 16. napján 6 órában, október 2. napján, november 5. napján, november 27. napján, 2020. január 2. napján 4-4 órában, január 21. napján 6 órában, február 24. napján 4 órában, június 2. napján és október 2. napján 4 órában, november 17. napján 8 órában, 2021. február 1. napján 4 órában, március 16. napján 6 órában fejtett ki.

[14] Az alperes a peresített időszakban a heti pihenőidőt megelőzően, a munkavégzést követően nem adta ki minden esetben az utazási normaidőt és a napi pihenőidőt. Ugyanez vonatkozott arra az esetre, ha az I-II. rendű felperes a munkavégzést követően szabadságot vett igénybe.

Az I-II. rendű felperes keresete, az alperes írásbeli ellenkérelme

[15] Jogi képviselővel eljárva az I-II. rendű felperes 2021. május 4. napján kelt és benyújtott keresetlevelet terjesztett elő a Balassagyarmati Törvényszéken, mely I. rendű felperes esetében a 2.M.70.021/2021. szám alatt, II. rendű felperes esetében a 3.M.70.024/2021. szám alatt lett lajstromozva. A bíróság a Miskolci Törvényszék hasonló tárgyú ügyben kezdeményezett, és az Európai Unió Bíróságán C-477/21. szám alatt indult előzetes döntéshozatali eljárására tekintettel mindkét eljárást felfüggesztette. A felfüggesztett eljárások a 3.M.70.035/2023. és a 3.M.70.023/2023. ügyszám alatt, majd két szünetelést

követően a 3.M.70.025/2024., valamint a 3.M.70.031/2024. ügyszám alatt, illetve a 3.M.70.079/2024. és a 3.M.70.082/2024. ügyszámon folytatódtak, és 2025. szeptember 17. napján egyesítésre kerültek.

[16] A felperesek a végleges kereseti kérelmükben rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősülő napi pihenőidőben végzett munka után járó bérpótlék jogcímén, I. rendű felperes 3.490.854.- forint tőke, valamint ezen összegből 105.158.-Ft összeg után 2018.05.10. napjától, 49.786.-Ft összeg után 2018.06.10. napjától, 142.531.-Ft összeg után 2018.07.10. napjától, 77.950.-Ft összeg után 2018.08.10. napjától, 92.986.-Ft összeg után 2018.09.10. napjától, 157.149.-Ft összeg után 2018.10.10. napjától, 58.145.-Ft összeg után 2018.11.10. napjától, 78.547.-Ft összeg után 2018.12.10. napjától, 120.157.-Ft összeg után 2019.01.10. napjától, 49.435.-Ft összeg után 2019.02.10. napjától, 151.577.-Ft összeg után 2019.03.10. napjától, 95.590.-Ft összeg után 2019.04.10. napjától, 126.434.-Ft összeg után 2019.05.10. napjától, 106.633.-Ft összeg után 2019.06.10. napjától 164.522.-Ft összeg után 2019.07.10. napjától, 55.743.-Ft összeg után 2019.08.10. napjától, 41.159.-Ft összeg után 2019.09.10. napjától, 168.541.-Ft összeg után 2019.10.10. napjától, 138.897.-Ft összeg után 2019.11.10. napjától, 80.398.-Ft összeg után 2019.12.10. napjától, 111.312.-Ft összeg után 2020.01.10. napjától, 74.285.-Ft összeg után 2020.02.10. napjától, 95.294.-Ft összeg után 2020.03.10. napjától, 131.504.-Ft összeg után 2020.04.10. napjától, 66.187.-Ft összeg után 2020.05.10. napjától, 202.373.-Ft összeg után 2020.06.10. napjától, 109.698.-Ft összeg után 2020.07.10. napjától, 123.799.-Ft összeg után 2020.08.10. napjától, 42.855.-Ft összeg után 2020.09.10. napjától, 121.264.-Ft összeg után 2020.10.10. napjától, 110.019.-Ft összeg után 2020.11.10. napjától, 104.333.-Ft összeg után 2020.12.10. napjától, 67.830.-Ft összeg után 2021.01.10. napjától, 23.572.-Ft összeg után 2021.02.10. napjától, 50.983.-Ft összeg után 2021.03.10. napjától, 29.295.-Ft összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatok megfizetésére kérte alperes kötelezését,

II. rendű felperes 3.332.405.- forint összegű tőke, valamint ezen összegből 118.725.-Ft összeg után 2018.05.10. napjától, 88.135.-Ft összeg után 2018.06.10. napjától, 129.515.-Ft összeg után 2018.07.10. napjától, 47.198.-Ft összeg után 2018.08.10. napjától, 97.232.-Ft összeg után 2018.09.10. napjától, 72.595.-Ft összeg után 2018.10.10. napjától, 83.612.-Ft összeg után 2018.11.10. napjától, 73.119.-Ft összeg után 2018.12.10. napjától, 119.651.-Ft összeg után 2019.01.10. napjától, 69.519.-Ft összeg után 2019.02.10. napjától, 91.820.-Ft összeg után 2019.03.10. napjától, 113.392.-Ft összeg után 2019.04.10. napjától, 107.728.-Ft összeg után 2019.05.10. napjától, 127.451.-Ft összeg után 2019.06.10. napjától 166.253.-Ft összeg után 2019.07.10. napjától, 77.657.-Ft összeg után 2019.08.10. napjától, 168.597.-Ft összeg után 2019.09.10. napjától, 73.330.-Ft összeg után 2019.10.10. napjától, 87.382.-Ft összeg után 2019.11.10. napjától, 55.228.-Ft összeg után 2019.12.10. napjától, 139.563.-Ft összeg után 2020.01.10. napjától, 69.535.-Ft összeg után 2020.02.10. napjától, 124.823.-Ft összeg után 2020.03.10. napjától, 126.714.-Ft összeg után 2020.04.10. napjától, 124.199.-Ft összeg után 2020.05.10. napjától, 11.699.-Ft összeg után 2020.06.10. napjától, 82.661.-Ft összeg után 2020.08.10. napjától, 134.023.-Ft összeg után 2020.09.10. napjától, 90.748.-Ft összeg után 2020.10.10. napjától, 147.497.-Ft összeg után 2020.11.10. napjától, 122.962.-Ft összeg után 2020.12.10. napjától, 82.294.-Ft összeg után 2021.01.10. napjától, 28.336.-Ft összeg után 2021.02.10. napjától, 31.986.-Ft összeg után 2021.03.10. napjától, 47.226.-Ft összeg után 2021.04.10. napjától a kifizetés napjáig terjedő időszakra számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatok

megfizetésére kérte alperes kötelezését, továbbá perköltség igényt terjesztettek elő a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával, a követelt összeg 7,5%-a + ÁFA mértékben.

[17] Az I-II. rendű felperes a kereseti kérelem jogalapjaként az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontját jelölte meg. A jogi érvelés körében hivatkozott Magyarország Alaptörvénye XVII. cikkére, az Európai Parlament és a Tanács a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelve (a továbbiakban: Irányelv) 3. és 5. cikkére, az Mt. 96. § (1) bekezdésére, a 139. § (1) bekezdésére, a 104. § (1) bekezdésére, a 105-107. § rendelkezéseire, a 139. §-ára, közlekedési eszköz tv. 68/B. § (1) bekezdésére, az Európai Unió Bírósága C-477/21. számú ítéletére (a továbbiakban: EUB ítélet), a 12/2020. (VI. 22.) AB határozatra (a továbbiakban: AB határozat), az Mfv.II.10.025/2024/6. számú, az Mfv.II.10.055/2024/6. számú, valamint az Mfv.IV.10.044/2024/6. számú döntésre, továbbá az alperesnél fennálló KSZ 10. számú melléklete 10-11. §-ára.

[18] Az I-II. rendű felperes előadta, hogy az alperes jogellenes munkaidő-beosztási gyakorlatot folytatott azzal, hogy a szolgáltatást követően, a heti pihenőidőt és a szabadságot megelőzően nem adta ki az utazási normaidőt és a napi pihenőidőt a táblázatban kimutatott időtartamokban.

[19] A jogi érvelés körében kifejtették, hogy az Mt. 104. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdés között legalább 11 óra - felperesek esetében a KSZ szerinti eltéréssel 12 óra és az utazási idő - egybefüggő pihenőidőt kell biztosítani. Az EUB ítélet alapján rámutattak, hogy a napi pihenőidő nem képezi részét a heti pihenőidőnek, hanem ahhoz hozzáadódik. Amennyiben valamely nemzeti szabályozás 35 óra egybefüggő időtartamot meghaladó heti pihenőidőt ír elő, a munkavállaló számára ezen időtartamon felül az Irányelv 3. cikkében biztosított napi pihenőidőt is ki kell adni. Amikor a munkavállaló számára heti pihenőidőt adnak ki, a munkavállaló jogosult arra, hogy az említett heti pihenőidőt megelőzően napi pihenőidőben részesüljön. Az EUB döntése szerint közvetlenül a munkavégzést követően kell napi pihenőidőben részesülnie a munkavállalónak, függetlenül attól, hogy azt munkavégzés követi-e. A fentiek alapján nem biztosított napi pihenőidőben végzett munka jogkövetkezményeként az alperes az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja szerinti bérpótlékot köteles megfizetni.

[20] Az I-II. rendű felperes a keresetéhez csatolt táblázatban mutatta ki a kereseti követelés összezszerúségét, feltüntetve a heti pihenőidő vagy a szabadság kezdő időpontját, amelyhez képest visszafelé számolva megvizsgálta, hogy az egyirányú utazási idő (60 perc) és a napi pihenőidő együttes, be nem osztott, 13 órát kitevő időtartamában végeztek-e munkát. A II. rendű felperes esetén az üzemi tanácsí tisztsége ellátásával érintett napokon nem számolt utazási idővel. A kezdő és befejező időponttal megjelölt, a felperesek által teljesített munkavégzés időtartamából a KSZ Helyi Függelék III. fejezet 18. § 1. pont alapján levonta a munkaközi szünetet (20 perc, a második 25 perc), és az így kapott munkaórák számát felszorozta a felperesek aktuális órabérével és a bérpótlék KSZ 10. számú melléklet 11. §-a szerinti mértékével. A bérpótlék mértékének meghatározása során az I-II. rendű felperes úgy járt el, hogy az alperes által tárgyévből elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamához számította hozzá a kereseti követelés szerinti óraszámot. Majd a szorzat eredményeként bruttó összegben tüntették fel az adott időszakra vonatkozó kereseti

követelést. Amennyiben az I-II. rendű felperes ténylegesen a KSZ-től eltérő mértékben vett igénybe munkaközi szünetet, úgy annak az időtartamát tüntették fel.

[21] A szabadságot megelőzően kiadandó napi pihenőidő tekintetében az I-II. rendű felperes azzal érvelt, hogy a szabadságot úgy kell tekinteni, mint bármely más, munkával töltött napot, illetve időtartamot. A szabadság mértékegysége az Mt. 116. § és 87. § (1) bekezdése értelmében a munkanap, azaz egy napi szabadság időtartama 24 óra. A szabadság ezért a munkanap helyébe lép, mert azt munkanapon kell kiadni. Kezdő időpontját - a bérjegyzékek alapján - az adott naptári nap 7:00 órájától vették figyelembe.

[22] Az I-II. rendű felperes irányadónak tekintette a Kúria hasonló tényállású ügyekben hozott precedensképes határozatait. Az Mfv.II.10.025/2024/6. számú döntés alapján utaltak az Irányelv 3. és 5. cikkére, melyek felruházzák a tagállamokat a szükséges intézkedések megtételére a 24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló napi és hétnaponként 24 órás minimális, megszakítás nélküli pihenőidő biztosítása érdekében.

[23] Előadták, hogy az Irányelv 3. és 5. cikke vertikális közvetlen hatállyal bír. Az Irányelv átültetésre került az Mt. 104. és 106. §-ba. Amennyiben az Mt. eltérően rendelkezik az Irányelvtől, úgy az Irányelv szabályait kell alkalmazni.

[24] Az I-II. rendű felperes az AB határozat alapján kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdésének értelmezése során úgy foglalt állást, hogy a pihenéshez való jog körében megkülönböztetett napi és heti pihenőidő a munkavállalót önálló jogcímen illeti meg, mivel azok rendeltetése eltérő. Míg a napi pihenőidő a két munkavégzés közötti regenerálódást biztosítja, a heti pihenőidő az egymást követő munkanapok okozta testi és lelki megterhelést kívánja ellensúlyozni.

[25] A Kúria a fenti döntésében állást foglalt abban a kérdésben, hogy a napi pihenőidőt közvetlenül a napi munkaidőt követően kell kiadni, a heti pihenőidő csak akkor kezdődhet el, ha a munkavállaló már részesült napi pihenőidőben.

[26] Az Mfv.II.10.055/2024/6. számú határozatában a Kúria megállapította, hogy a napi pihenőidő kiadása akkor is külön jogcímen kötelező, ha azt nem munkavégzés követi.

[27] A Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú végzése kimondja, hogy a jogkövetkezmény tekintetében alkalmazandó az Mfv.X.10.257/2019/7. számú precedensképes határozatban foglalt álláspont. Eszerint a napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzés rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és arra az Mt. 143. § -ának megfelelő rendelkezést kell alkalmazni. A határozat [55] bekezdése rögzíti az Mfv.II.10.025/2024/6. számú döntésre hivatkozva, hogy a Kúria már állást foglalt olyan kérdésben, hogy a perbeli időszakban a heti pihenőidőt megelőző munkavégzés után a napi pihenőidőt is be kell osztani, és ennek elmaradása az Mt. 104. § (1) bekezdésébe ütközik. A [76] bekezdés szerint a hosszabb időn keresztül folytatott jogellenes gyakorlat nem maradhat jogkövetkezmények nélkül, és ennek a jogkövetkezménye az Mfv.X.10.257/2019/7. számú határozat szerint a rendkívüli munkavégzés pótléka.

[28] Az alperes a módosított ellenkérelemben a teljes kereset elutasítását kérte és perköltség igénytel állt az IM rendelet 3. § (6) bekezdés figyelembevételével, a perköltségnek a 3. § (2)-(5) bekezdésben foglaltaktól magasabb összegben történő megállapításával.

[29] Alperes szerint az Irányelv nem bír vertikális közvetlen hatállyal, ahhoz további konjunktív feltételeknek kell fennállnia, melyek nem teljesülnek.

[30] Álláspontja szerint az EUB ítélete kizárólag az uniós jog értelmezése körében köti a magyar bíróságot, amelynek feladata, hogy a magyar jogszabályokat értelmezze az Irányelv rendelkezéseinek való megfeleltethetőség szempontjából. A tagállami napi pihenőidő és heti pihenőidő fogalmak meghatározása a tagállam, és értelmezése a tagállami bíróság feladata. A tagállam így az autonóm uniós jogfogalmakkal kifejezett irányelvi célt eltérő fogalmakkal is biztosíthatja. A bíróságoknak a magyar jogszabályokat kell alkalmazni, ennek hiányában merülhet fel az Irányelv közvetlen alkalmazásának lehetősége.

[31] Előadta, hogy a Kúria helyesen állapította meg, hogy az Irányelv az Mt.-be átültetésre került. Kifejtette, hogy az Mt. egyetlen, az Irányelv által előírt 35 órát (11 óra napi és 24 óra heti pihenőidő) meghaladó, magyar „heti pihenőidő” -t ír elő, mindazonáltal tiszteletben tartja a napi pihenőidőhöz való jogot, mint önálló és a heti pihenőidőtől független intézményt, amelyet az Irányelv által előírt minimum 11 órával megegyező vagy azt meghaladó mértékben biztosít. Ezáltal a napi pihenőidőt az egységes, a magyar munkajogi hagyományokhoz igazodó, tagállami heti pihenőidő fogalma alá vonta, és nem bontotta meg az EU-s irányelvek szerint két különálló jogcímre. Mivel a magyar heti pihenőnap és pihenőidő szabályozásánál a magyar jogalkotó a mérték tekintetében figyelembe vette az uniós napi pihenőidő 11 órás mértékét is, a heti pihenőnapok vagy pihenőidők előtt annak még egyszer, önálló jogcímen való kiadása nem merülhet fel, ez áll összhangban a napi pihenőidő céljával és fogalmával, mely szerint a napi pihenőidő csak két munkavégzés között értelmezhető.

[32] Az alperes a jogalap vitatása során kiemelte, hogy a Kúria akkor, amikor megállapította, hogy a jogalkotó a heti pihenőidő vonatkozásában a munkavállalók számára kedvezőbb szabályozásként az Irányelv 24 órás minimum követelményéhez képest, és nem a teljes 5. cikk szerinti 35 órás minimum követelményhez képest biztosít 48 órát, úgy állapította meg a végzéseiben a jogalkotó akaratát, hogy annak kifejtését, alátámasztását mellőzte, és ez ellentétes mind a tételes jogi rendelkezéssel, mind a jogintézménynek az AB határozatban rögzített rendeltetésével, és valamennyi jogértelmezési elvvel. E körben utalt a 3007/2016. (I. 25.) AB határozatban foglaltakra, mely szerint ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indokolásából, az alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályai mellett nem következik az indítványozó hátrányára megszületett bírói döntés. Hivatkozott az Mfv.X.10.257/2019/7. számú döntésre, mely értelmében a heti pihenőidő a beosztás szerinti munkaidő befejezésétől a következő beosztás szerinti munkaidő kezdetéig tart. Ennek megfelelően nem kell a heti pihenőidő előtt napi pihenőidőt biztosítani. A Kúria ezen döntésétől úgy tért el, hogy nem adta indokát.

[33] A magyar szabályozás szerint a munkavállaló minden munkavégzés után részesül olyan rendeltetésű és mértékű pihenőidőben, amit az uniós jog napi pihenőidő jogcímen előír, és azok egyidejű kiadását kizárja. A Kúria a napi pihenőidő - Mt. 104. § (1) bekezdésben

foglalt - magyar fogalmának megváltoztatása során így „contra legem” jogalkalmazási tevékenységet folytat.

[34] Mindezt a közlekedési eszköz tv.-nek a peres eljárás idején történt módosítására hivatkozással is alátámasztotta. A törvény indokolása szerint a magyar szabályozás a kedvezőbb rendelkezések bevezetése érdekében az Irányelv szerinti 35 órás, 7-naponkénti pihenőidőt egy egységes, tagállami heti pihenőidő fogalom alá vonta, és nem bontotta meg az Irányelv 5. cikk 1. mondata szerint két különálló jogcímre. A módosítás értelmében önálló jogcímen kerül biztosításra a napi pihenőidő 11 órában, és a heti pihenőidő 37 órában, továbbá a napi pihenőidőt a napi munkavégzés befejezését közvetlenül követően kell biztosítani. A jogszabály tehát egyértelműen deklarálja, hogy az uniós és a magyar pihenőidő fogalmak a módosítást megelőzően nem voltak azonosak. A fentiek alapján a törvényszéknek jogkérdésben el kell térnie a Kúria határozatától.

[35] Alperes szerint a Kúria egyetlen végzésében sem rögzítette, hogy az alperes munkaidő-beosztási gyakorlata ellentétes az AB határozattal, amely kizárólag arról rendelkezik, hogy a napi és a heti pihenőidő - az eltérő rendeltetésük okán - önálló jogcímen illeti meg a munkavállalókat, a jogosultság és annak mértéke tekintetében az Mt. és a speciális előírások együttes tartalma irányadó.

[36] Az alperes érvelése szerint, mivel az I-II. rendű felperes munkát csak a tényvezénylés szerinti időben végzett, a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzés „rendkívüli” munkavégzésnek való minősítését az elrendelés oldaláról kell megközelíteni. Jelen esetben ugyanis nem állapítható meg a beosztástól eltérő időben végzett munka. Az I-II. rendű felperes a munkaidő-beosztás ártértekelésére hivatkozással lép fel pótlék-igénnyel. Az Mfv.10.185/2014/6. számú határozat alapján rendes munkaidőben rendkívüli munkavégzés teljesítése kizárt, pedig I-II. rendű felperes olyan időszakra kér pótlék-fizetés, amikor a rendes, beosztás szerinti munkaidőben végzett munkát.

[37] Alperes az I-II. rendű felperestől eltérően értelmezte a Kúria Mfv.X.10.257/2019/7. számú határozatát, mely szerint a Kúria mindössze annyit állapít meg, hogy egy időtartamnak a heti pihenőidőként történő minősítéséhez minimálisan 40 óra, megszakítás nélküli időtartam szükséges, az ekként való kijelölését nem. Azaz az Mt. 106. § (3) bekezdése „mérték” és „beosztási” szabály. A fenti határozatot az alperes az eltérő tény- és jogállítás miatt nem tekintette irányadónak, melyben a Kúria a minimális pihenőidő tényleges kiadása elmulasztásának jogkövetkezményét vizsgálta azzal, hogy a tényleges munkavégzés és az arra járó díjazás nem volt vitatott.

[38] Alperes vitatta, hogy az I-II. rendű felperes a kijelölt heti pihenőt megelőző napi pihenőidő mértékét vette alapul, holott az az EUB és a Kúria döntései szerint a napi pihenőidő a napi munka befejezéséhez igazodik, és ennek nem adta jogszabályi alapját sem.

[39] Az alperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem kell napi pihenőidőt biztosítani, ha a munka befejezését közvetlenül követő napra a munkáltató munkaidőt nem oszt be, vagy rendkívüli munkavégzést nem rendel el.

[40] Továbbá előadta, hogy napi pihenőidő-hiányra vonatkozóan sem jogszabály, sem a KSZ nem ír elő pótlékfizetési kötelezettséget. Amennyiben az Mt. 104. § (5) bekezdésének sérelme megállapítható lenne, a jogkövetkezmény nem a bérpótlék fizetési kötelezettség, hanem a munkavégzés megtagadása.

[41] Az alperes a számításai során az I-II. rendű felperes által megjelölt jogalapot vette alapul, a számítások között az eltérő jogkérdésekben fennálló eltérésekkel. Eszerint levonásba helyezte az alperes által „megváltott” heti pihenőidő bérpótlékát, a munkaidőkereten felüli munkavégzés után és a napi pihenőidőre nyúló túlszolgálat teljesítéséért megfizetett bérpótlékot, valamint a II. rendű felperes esetén az érdekképviseleti távollét időtartamát.

[42] Alperes vitatta továbbá, hogy a napi pihenőidő kiadása akkor is biztosítandó, ha azt nem munkavégzés, hanem szabadság követi, álláspontja szerint az Mt. 115. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak nem támasztják alá a felperesi érvelést, a jogszabály pusztán azt rögzíti, hogy egy adott évben járó szabadság mértékének kiszámítása során a szabadság időtartamát munkában töltött időnek kell tekinteni.

[43] Alperesnek a heti pihenőidő „megváltása” körében tett érvelése szerint a heti pihenőidőben elrendelt rendkívüli munkavégzés esetén csak az vizsgálható, hogy az I-II. rendű felperes részére a munkavégzések között - azaz a rendes munkaidőben és az elrendelt rendkívüli munkavégzés között - a napi pihenőidő biztosított volt-e, ugyanis a rendkívüli munkavégzés pótlékát ilyen esetben mindig megfizette, ezáltal a heti pihenőidő teljes időtartamát megváltotta, azaz ebben az esetben a heti pihenőidő előtt kiadandó napi pihenőidő nem vizsgálható. Eszerint a heti pihenőidőt beosztotta, de nem minden esetben biztosította a heti pihenőidőben elrendelt rendkívüli munkavégzésre tekintettel, amely a korábbi beosztást felülírta. Előadta, hogy a rendes munkavégzést követően, két munkavégzés között a napi pihenőidőt minden esetben biztosította, eszerint további napi pihenőidő biztosítására nincs szükség.

[44] Álláspontja szerint a munkaidőkereten felüli munkavégzés elszámolásának azért van jelentősége, mert az adott munkaóra nem minősülhet pihenőidőben végzett rendkívüli munkavégzésnek és kereten felüli munkavégzésnek egyidejűleg, ugyanazon időszakra kétszeres rendkívüli munkavégzési pótlék felszámítása is kizárt.

[45] Alperes kimutatása szerint az I-II. rendű felperes által teljesített túlszolgálatra vonatkozóan a rendkívüli munkavégzés pótlékát megfizette, mely pótlék összegét szintén le kell vonni a felperesi követelésből.

[46] Az érdekképviseleti tevékenység körében az alperes álláspontja szerint ténylegesen teljesített munkavégzés nem állapítható meg, a munkavállaló mentesül a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség alól.

[47] Alperes tévesnek ítélte meg azt a felperesi érvelést, mely szerint a munkavégzés kezdő időpontjától számítva, az utazási idővel együtt, összesen 61 órában kellett volna alperesnek beosztani a napi pihenőidőt és a heti pihenőidőt. Ez ugyanis ellentétes a Kúria

Mfv.IV.10.044/2024/6. számú határozatának [77]-[79] bekezdéseiben foglaltakkal, melyek szerint az egyes időtartamok nem minősíthetők át, a pihenőidők nem csúszthatók el. Az I-II. rendű felperes nem vezette le, hogy miért illeti meg hetente legalább 61 óra összesített pihenőidő, amikor az alperesnek hetente legalább 42 óra, a munkaidő átlagában 48 óra heti pihenőidőt kell biztosítania. A Kúria egyébként nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperesnek milyen időszakra kellene számfejtene a bérpótlékot.

[48] Az I-II. rendű felperes az alperesi érvelésre előadta, hogy kizárólag a napi pihenőidő tartamára eső munkavégzés esetén tart igény bérpótlékra, a heti pihenőidő elcsúsztatását, átminősítését nem kérte.

[49] Az I-II. rendű felperes az Mfv.II.10.055/2024/6. számú határozat [54] bekezdése alapján kiemelte, hogy alaptalan az az alperesi hivatkozás, hogy a törvény a napi pihenőidő intézményét két munkavégzés között rendeli alkalmazni.

[50] Az I-II. rendű felperes a Kúria döntése alapján kihangsúlyozta, hogy az alperes tévesen foglalt állást abban, hogy az Irányelv 3. cikke által rögzített fogalomtól a napi pihenőidő fogalma eltér, és a heti pihenőidő magában foglalja a napi pihenőidő tartamát. Az I-II. rendű felperes az alperessel ellentétben azt az álláspontot képviselte, hogy az uniós szabály a napi és a heti pihenőidő minimális mértékét írja elő, ha egy tagállam úgy dönt, hogy ezen mértéktől a munkavállaló javára eltér - amely egy jogszerű és érvényes döntés -, a munkavállaló számára igényt keletkeztet. Annak van meghatározó jelentősége, hogy a napi pihenőidőhöz és a heti pihenőidőhöz való jogot két önálló jogként kell értelmezni.

[51] Az I-II. rendű felperes tévesnek ítélte meg azt az alperesi álláspontot, hogy a munkaidő beosztása a munkáltató mérlegelési jogköre, mert az egyben a kötelezettsége is. Az Mt. ugyanis a jogszabályoknak megfelelően megállapított munkaidő-beosztásból indul ki. A jogellenes munkaidő-beosztás jogellenes munkáltatói utasításnak minősül. Az a körülmény, hogy emiatt a munkavállaló nem tagadja meg a teljesítését, még nem teszi jogszerűvé.

[52] A bérpótlék tekintetében az I-II. rendű felperes hivatkozott az Mt. 143. §-hoz a Nagykommentárban fűzött indokolásra, mely szerint a 143. § (2) bekezdése alternatív módon állapít meg a beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan, a munkaidőkereten vagy elszámolási időszakon felül végzett munka ellenértékeként 50%-os mértékű bérpótlékot vagy szabadidőt. A felek erre irányuló megállapodása alapján lehet a pótlékot szabadidővel felváltani.

[53] Az I-II. rendű felperes a munkaidőkereten felüli, és ezáltal rendkívülinek minősülő munkavégzés során megfizetett pótlék levonását azért vitatta, mert az eltérő jogcímen illette meg a felpereseket.

[54] Az I-II. rendű felperes a heti pihenőidőben elrendelt munkavégzés tekintetében azt az álláspontot fejtette ki, hogy ezt az időszakot, mely heti pihenőidőnek minősül, utóbb már nem lehet lakóhelyi napi pihenőidőként figyelembe venni. Alperes az elrendelt rendkívüli munkavégzéssel a teljes heti pihenőidőt nem váltotta meg, és azt továbbra is heti pihenőidőnek kell tekinteni, és nem befolyásolja az azt megelőzően ki nem adott napi

pihenőidőben végzett munkát. A napi pihenőidő beosztása ugyanis a megelőző munkavégzéshez, és nem a heti pihenőidőhöz kapcsolódó kötelezettség, melyet az alperesnek már az eredeti munkaidő-beosztásban biztosítania kellett volna.

[55] A felperesek álláspontja szerint a napi pihenőidőnek a heti pihenőidő kezdetétől visszafelé történő számítása nem érinti a túlszolgálat tartamát, ezért az alperes érvelése nem helytálló.

A bíróság döntései és jogi indokai

[56] A bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az I-II. rendű felperesnek a heti pihenőidőt és a szabadságot megelőzően ki nem adott utazási normaidő és a napi pihenőidő tartamára eső munkavégzés idejére az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontjára alapított rendkívüli munkavégzés pótléka jogcímen érvényesített követelés jogalapjában megalapozott-e.

[57] A jogalap tekintetében a felek ellentétes álláspontot képviseltek, de egyetértettek abban, hogy rendkívüli munkavégzést kizárólag ténylegesen teljesített munkavégzés alapozhat meg, és amennyiben a napi pihenőidő-hiány mértéke meghaladja a teljesített munkaidő mértékét, úgy a követelés a teljesített munkavégzés mértékéig számolható el.

[58] A bíróság a 3.M.70.079/2024/21-I. számú, jegyzőkönyvbe foglalt végzéssel I-II. rendű felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságát megállapította.

[59] A bíróság a bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján, a Pp. 279.§-a alkalmazásával a felperesek keresetét az alábbiak szerint találta részben megalapozottnak.

[60] A bíróság az alábbi jogszabályokat alkalmazta.

[61] Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdés alapján minden munkavállalónak joga van a napi és a heti pihenőidőhöz, továbbá az éves szabadsághoz.

[62] A Ptk. 6:22. § (2) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.

[63] Az Mt. 13. § értelmében az Mt. alkalmazásában munkaviszonyra vonatkozó szabály a jogszabály, a kollektív szerződés és az üzemi megállapodás, valamint az egyeztető bizottságnak a 293. §-ban foglaltak szerint kötelező határozata.

[64] Az Mt. 86. § (3) bekezdés szerint nem munkaidő a munkaközi szünet és a munkavállaló lakó- vagy tartózkodási helyéről a tényleges munkavégzés helyére, valamint a munkavégzés helyéről a lakó- vagy tartózkodási helyére történő utazás tartama.

[65] Az Mt. 87. § (1) bekezdése alapján munkanap: a naptári nap vagy megszakítás nélküli huszonnégy óra, ha a munkarend alapján a beosztás szerinti napi munkaidő kezdete és befejezése nem azonos naptári napra is beosztható.

[66] Az Mt. 93. § tartalmazza a munkaidőkeret szabályait. Eszerint (1) A munkáltató a munkavállaló által teljesítendő munkaidőt munkaidőkeretben is meghatározhatja. (2) A munkaidőkeretben teljesítendő munkaidőt a munkaidőkeret tartama, a napi munkaidő és az általános munkarend alapul vételével kell megállapítani. Ennek során az általános munkarend szerinti munkanapra eső munkaszüneti napot figyelmen kívül kell hagyni. (3) A munkaidő (2) bekezdés szerinti meghatározásakor a távollét tartamát figyelmen kívül kell hagyni vagy az adott munkanapra irányadó beosztás szerinti napi munkaidő mértékével kell számításba venni. Munkaidő-beosztás hiányában a távollét tartamát a napi munkaidő mértékével kell figyelmen kívül hagyni vagy számításba venni. (4) A munkaidőkeret teljesítésének kezdő és befejező időpontját, valamint a teljesítendő munkaidő tartamát írásban meg kell határozni és közzé kell tenni.

[67] Az Mt. 96. § (1) bekezdése alapján a munkaidő-beosztás szabályait (munkarend) a munkáltató állapítja meg, és erről a 18. § szerint tájékoztatja a munkavállalót.

[68] A napi pihenőidő szabályozásáról az Mt. 104. § rendelkezik, az (1) bekezdés alapján a napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdés között legalább tizenegy óra egybefüggő pihenőidőt (a továbbiakban: napi pihenőidő) kell biztosítani.

[69] A heti pihenőnapra vonatkozóan az Mt. 105. § tartalmaz rendelkezés. (1) Hetenként két pihenőnapot (heti pihenőnap) kell beosztani. A heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók. (2) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén hat egybefüggő munkanapot követően legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a) a megszakítás nélküli, b) a több műszakos, c) az időnyjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló számára havonta legalább egy heti pihenőnapot be kell osztani. (4) Havonta legalább egy heti pihenőnapot – a 101. § (1) bekezdés f) pont kivételével – vasárnapra kell beosztani.

[70] A heti pihenőidő tekintetében az Mt. 106. § kimondja, hogy (1) A munkavállalót – a heti pihenőnapok helyett – hetenként legalább negyvennyolc órát kitevő, megszakítás nélküli heti pihenőidő illeti meg. (2) A munkavállaló számára a heti pihenőidőt – a 101. § (1) bekezdés f) pont kivételével – havonta legalább egy alkalommal vasárnapra kell beosztani. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a) a megszakítás nélküli, b) a több műszakos, c) az időnyjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló számára havonta legalább negyven órát kitevő és egy naptári napot magába foglaló megszakítás nélküli heti pihenőidő is beosztható. Ebben az esetben a munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak átlagában legalább heti negyvennyolc óra heti pihenőidőt kell beosztani.

[71] Az Mt. 107.§ alapján rendkívüli munkaidő a) a munkaidő-beosztástól eltérő, b) a munkaidőkereten felüli munkaidő.

[72] Az Mt. 115. § (1)-(2) bekezdése alapján a munkavállalónak a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság jár, amely alap- és pótszabadságból áll. Munkában töltött időnek minősül az (1) bekezdés alkalmazásában a szabadság.

[73] Az Mt. 124. § alapján (1) A szabadságot a munkaidő-beosztás szerinti munkanapokra kell kiadni. (2) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a szabadság kiadása során a hét minden napja munkanapnak számít, kivéve a munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapot és a munkaszüneti napot. (3) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a szabadság – a (2) bekezdéstől eltérően – az adott naptári évben úgy is kiadható, hogy a munkavállaló a munkaidő-beosztással azonos tartamra mentesül a rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettsége alól. (4) A szabadságot az (1) és (2) bekezdés esetén munkanapban, a (3) bekezdés esetén a munkavégzés alóli mentesülés tartamával egyező óraszámban kell nyilvántartani.

[74] Az Mt. 139. § alapján (1) A bérpótlék a munkavállalót a rendes munkaidőre járó munkabérén felül illeti meg. (2) A bérpótlék számítási alapja – eltérő megállapodás hiányában – a munkavállaló egy órára járó alapbére.

[75] Az Mt. 143. § (1) bekezdése alapján a munkavállalót a (2)-(5) bekezdés szerinti ellenérték a rendes munkaidőre járó munkabérén felül illeti meg: a munkavállalónak ötven százalék bérpótlék vagy – munkaviszonyra vonatkozó szabály vagy a felek megállapodása alapján – szabadidő jár a munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan elrendelt rendkívüli munkaidőben, a munkaidőkereten felül vagy az elszámolási időszakon felül végzett munka esetén. A szabadidő nem lehet kevesebb az elrendelt rendkívüli munkaidő vagy a végzett munka tartamánál és erre az alaphár arányos része jár. A munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapra (heti pihenőidőre) elrendelt rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés esetén száz százalék bérpótlék jár. A bérpótlék mértéke ötven százalék, ha a munkáltató másik heti pihenőnapot (heti pihenőidőt) biztosít. Munkaszüneti napra elrendelt rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés esetén a munkavállalót száz százalék bérpótlék illeti meg.

[76] Az Mt. 155. § (1)-(2) értelmében a munkavállaló részére járó munkabért – eltérő megállapodás hiányában – utólag, legalább havonta egy alkalommal kell elszámolni. A kifizetett munkabér elszámolásáról a tárgyhónapot követő hónap tizedik napjáig írásbeli tájékoztatást kell adni.

[77] Az Mt. 156. § (2) bekezdése alapján a munkaidőkeret vagy az elszámolási időszak lejártakor a munkavállaló munkabérét az általános munkarend és a napi munkaidő, valamint a teljesített munkaidő alapulvételével el kell számolni.

[78] Az Mt. 157. § (1) bekezdése alapján a munkabért a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig kell kifizetni.

[79] Az Mt. 260. § (1)-(2) bekezdése értelmében a feladata ellátása érdekében az üzemi tanács tagját beosztás szerinti havi munkaideje tíz százalékának megfelelő munkaidő-kedvezmény illeti meg. A munkaidő-kedvezmény tartamára távolléti díj jár.

[80] Az Mt. 286. § (1) bekezdése értelmében a munkajogi igény három év alatt évül el.

[81] Az Mt. 294. § (1) bekezdés e) pontja alapján munkavállalói képviselő: az üzemi tanács tagja, az üzemi megbízott, a 273. § (3) és (4) bekezdése szerinti szakszervezeti tisztségviselő, a munkavédelemről szóló törvény szerinti munkavédelmi képviselő, a gazdasági társaság felügyelő bizottságának munkavállaló képviselője.

[82] A bíróság a jogvita eldöntése szempontjából figyelembe vette a közlekedési eszköz tv. 68/A. § (4) bekezdése által alkalmazni rendelt 68/B. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint a lakóhelyi napi pihenőidő hossza huszonnégy órás időszakonként megszakítás nélkül legalább tizenkét óra.

[83] A bíróság figyelembe vette továbbá az alperesi munkáltatónál a perbeli időszakban hatályos Kollektív Szerződések rendelkezéseit.

[84] A KSZ 31. § rendelkezik a munkaidő-beosztás módosításának szabályairól. Az 5. pont alapján a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatottakra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza, a 4. § alatt.

[85] A KSZ 33. § 1-3. pontja szerint az utazó szolgálatot ellátó munkavállalók munkaideje a szolgálati óra, amely a szolgálatba jelentkezéstől a szolgálatból való kijelentkezésig tartó időtartam, kivéve a várakozási időt, amely ennek megfelelően nem minősül munkaidőnek. A várakozási idő az egy szolgálaton belüli forduló, illetve közbeeső állomáson a normaidőn túli munkamentes időtartam, amely 5 órától 7 óráig terjedhet, melyre a munkavállalót az alapbére 50% -ának megfelelő díjazás illeti meg.

[86] A KSZ 40. § 1. pontja értelmében az Mt. 107.§ alkalmazásában rendkívüli munkaidőnek minősül:

- a) a munkaidő-beosztástól eltérő munkavégzés (kivéve a vonatkésést)
- b) a munkaidőkereten felül végzett munka,
- c) pihenőnapon végzett munka
- d) rendkívüli munkavégzésként elrendelt munkaszüneti napi munkavégzés
- e) készenlét alatt elrendelt munkavégzés, valamint
- f) az ügylet tartama.

A b) pont szerinti rendkívüli munkavégzés elrendelése esetén a munkaidő-beosztás közlésekor meg kell pontosan határozni a rendkívüli munkavégzésként elrendelt időtartam (szolgálat) kezdő és befejező időpontját. Amennyiben a munkáltató az így kijelölt szolgálatot vagy szolgálatrészt teljesíti, a teljesített munkaidőre abban az esetben jár – munkaidőkereten felüli munkavégzés jogcímén – díjazás, amennyiben a szolgálat vagy szolgálatrész ténylegesen munkaidőkereten felül teljesült.

[87] A KSZ 41. § határozza meg a rendkívüli munkavégzés pótlékait, azonban a vezényelt utazói munkarendben dolgozó munkavállalók esetén a KSZ 10. számú melléklet 11. §-a irányadó, mely szerint 1 – 200 óráig 50%, 201 óra felett 150%. A 4. pont alapján a rendkívüli munkavégzésként felmerült időket az elszámolás szempontjából külön kell nyilvántartani és felmerülésük jogcímén egyszeresen díjazni. Az 5. pont értelmében a rendkívüli munkavégzést elsősorban pénzben kell megváltani.

[88] A KSZ 46. § 1. pontja alapján a személyszállítási utazószolgálatot ellátók napi pihenőideje 12 óra, amelyet a lakásra (állandó vagy ideiglenes tartózkodási helyre) való érkezéstől az onnan való munkába indulásig (utazási idő) kell figyelembe venni. Az utazási időt, legfeljebb 6 óra időtartamig, a helyi függelékben kell az érintett helységek távolságának arányában meghatározni. Helyi függelék a 12 órás mértéktől eltérhet, de legalább 8 órai pihenőidő lakáson történő biztosítása kötelező. A 3. pont szerint a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza. A 2. pont szerint a munkavállaló számára naptári évenként összesen legfeljebb 300 óra rendkívüli munkavégzés rendelhető el. A 6. pont értelmében a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó eltérő szabályokat a KSZ 10. számú melléklete tartalmazza.

[89] A KSZ 47. § 1-2. pontja értelmében a forduló-, illetőleg az utazószolgálatot ellátók heti kettő pihenőnapját oly módon kell kijelölni és kiadni, hogy két szolgálat között legalább 48 óra, megszakítás nélküli pihenőidő legyen. Havonta legalább egy alkalommal a 48 órai pihenőidőt úgy kell biztosítani, hogy abba egy teljes szombat és vasárnap is beleessen. Utazószolgálatot ellátók esetében csak a munkavállaló előzetes hozzájárulásával jelölhető ki ez a pihenőidő arra a hétvégére, amikor a vasárnapi napot megelőző szombati napot az Mt. 102.§ (5) bekezdése szerint munkanappá nyilvánították. A pihenőnapokat (a pihenőidőket) a KSZ 30. § 1. pontjában foglaltak szerint közölt munkaidő-beosztásban kell kijelölni és arról a munkavállalót kimutathatóan értesíteni kell.

[90] A KSZ 47. § 4. pontja alapján a munkavállaló részére a jelen § 1-2. pontjában meghatározott pihenőnapok helyett hetenként legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható az Mt. 106. §-ban foglaltak alapulvételével. Ez esetben azonban a munkavállalónak a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra heti pihenőidőben részesülnie kell. A Helyi Függelék 20. § szerint Az utazószolgálatot ellátó, valamint a fordulós (váltásos) munkarendű munkavállalók részére - figyelemmel a Kollektív Szerződés 47.§ 4. pontjában foglaltakra – hetenként legalább 42 órát kitevő megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható. Ez esetben a munkavállalónak a munkaidőkeret átlagában legalább 48 óra heti pihenőidőben részesülnie kell.

[91] A KSZ 47. § 6. pontja az utazószolgálatosokra eltérő szabályokat vonatkoztat, mely szerint havonta legalább egy alkalommal a pihenőidőt úgy kell biztosítani, hogy annak tartama szombat 0 órától hétfő reggel 6 óráig terjedjen; ha az utazószolgálatos az 5. pont szerinti munkarendben végzi munkáját, pihenő idejét az 5. pont szerint is meg lehet határozni.

[92] A KSZ 51. § 1. pontja alapján a szabadságot és a betegszabadságot – az Mt.124. § és 126. §-ban foglaltaknak megfelelően – a munkaidő-beosztás szerinti munkanapokra kell kiadni oly módon, hogy az általánostól eltérő munkarendben foglalkoztatott munkavállaló a

szabadság (betegszabadság) kiadása során a beosztással azonos időtartamra mentesül a munkavégzési kötelezettség alól és a kiadott szabadságot ezzel egyező óraszámban kell elszámolni és nyilvántartani.

[93] A KSZ 67. § alapján a munkavállaló részére járó munkabért havonta utólag egy ízben, a tárgyhót követő 10. napig kell átutalni a munkavállaló által előzetesen megadott pénzügyi számlájára oly módon, hogy a munkavállaló a munkabérével legkésőbb a megjelölt napon rendelkezhesse. A munkabér kifizetési naptól eltérő időben történő bérkifizetést kizárólag a munkabérelőleg fizetése és a munkaviszony megszűnése esetén lehet teljesíteni.

[94] A KSZ 10. számú melléklet 1. §-a határozza meg a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállalókra vonatkozó külön rendelkezéseket. A 2. § szerint V.-i utazószolgálatot ellátónak kell tekinteni a munkakör megnevezését.

[95] A KSZ 10. számú melléklet 13. §-a értelmében a vezényelt utazói munkarendben foglalkoztatott (V.-i utazó) munkavállaló részére, ha a beosztás szerinti napi munkaidő és/vagy a munkaidő-beosztástól eltérő rendkívüli munkaidő tartama a) a hat órát meghaladja, de a kilenc órát nem éri el 20 perc, b) a kilenc órát meghaladja, az első munkaközi szünetre 25 percet, a másodikra 20 percet kell biztosítani. (Mt.135. § (4) bekezdés)

[96] A Helyi Függelék II. fejezet 18. § 1-2. pontja alapján a Helyi Függelék hatálya alá tartozó valamennyi munkavállaló munkaközi szünetének időtartama: 20 perc, második munkaközi szünet biztosítása esetén 25 perc. A munkavállaló két munkaközi szünetét egybefüggően kell biztosítani a Helyi Függelék 4. számú mellékletében meghatározott szolgálati helyeken és munkakörökben. (KSZ 44. § 4.pont)

[97] A Helyi Függelék 6. számú melléklet II. A) pontja szerint A V.-i utazószolgálatot ellátó munkavállalók vonatkozásában a lakóhelyi napi pihenőidő hossza 12 óra, a TSZVI valamennyi telephelyén. A munkahelyre történő utazási idő közigazgatási határon belül, valamint 0-10 km-re lakóra ½ óra, 40 km-nél nagyobb távolságra lakó esetén 1 ½ óra - 1 ½ óra -tól 3 óra.

[98] A Helyi Függelék 19. § alapján a napi pihenőidőt a lakásba érkezést követően kell figyelembe venni, azaz az utazási normaidőt kizárólag a napi pihenőidő esetében kell alkalmazni.

[99] A bíróság továbbá irányadónak tekintette az Európai Unióról szóló Szerződés (a továbbiakban: EUSz), az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Alapjogi Charta), és az Irányelv rendelkezéseit, az EUB ítéletet a Főtanácsnoki indítvánnyal egyetemben, valamint a Kúria azonos tárgyú perekben hozott határozatait.

[100] Az EUSz 4. cikk (3) bekezdés szerint az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekből eredő feladatok végrehajtásában. A tagállamok a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása

érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

[101] Az Alapjogi Charta a 31. cikk (2) bekezdésben rögzíti, hogy minden munkavállalónak joga van a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.

[102] Az Irányelv 1. cikk (1) bekezdése értelmében az irányelv a minimális biztonsági és egészségvédelmi követelményeket állapítja meg a munkaidő megszervezése tekintetében. (2) Ezt az irányelvet kell alkalmazni: a) a napi és a heti pihenőidő és az éves szabadság minimális időtartama, a szünetek és a maximális heti munkaidő esetében.

[103] Az Irányelv 3. cikke értelmében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót 24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló minimális napi pihenőidő illessen meg. Az 5. cikk szerint tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden munkavállalót hétfőnként 24 órás minimális, megszakítás nélküli pihenőidő, továbbá a 3. cikkben említett 11 órás napi pihenőidő illessen meg. Ha azt objektív, műszaki vagy munkaszervezési feltételek indokolják, a minimális 24 órás pihenőidő alkalmazható. A 15. cikk értelmében az Irányelv nem sérti a tagállamoknak azt a jogát, hogy olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be, amelyek a munkavállalók biztonságának és egészségének védelme szempontjából kedvezőbbek.

[104] Az Irányelv 16. cikke alapján A tagállamok a következő cikkek alkalmazásában referencia időszakot állapíthatnak meg: a) az 5. cikk alkalmazásában (heti pihenőidő) a referencia-időszak nem haladhatja meg a 14 napot; (...) Ha az 5. cikk által előírt minimálisan 24 órás heti pihenőidő ebbe a referencia-időszakba esik, akkor azt az átlagszámításnál nem lehet figyelembe venni.

[105] Az Irányelv 17. cikke kimondja, hogy (1) A munkavállalók biztonság- és egészségvédelméről szóló általános elvekre tekintettel a tagállamok eltérhetnek a 3-6., 8. és 16. cikktől. (2) A (3), (4) és (5) bekezdés szerinti eltérések elfogadhatók törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekkel vagy kollektív szerződésekkel vagy a szociális partnerek által kötött megállapodásokkal, feltéve, hogy az érintett munkavállalók számára egyenértékű kompenzáló pihenőidőt biztosítanak, vagy kivételes esetekben, ha kompenzáló pihenőidő biztosítása objektív okok miatt nem lehetséges, akkor az érintett munkavállalókat megfelelő védelemben részesítik.

[106] Az Irányelv 18. cikke értelmében a 3., 4., 5., 8. és 16. cikktől kollektív szerződések vagy a szociális partnerek által nemzeti vagy regionális szinten kötött megállapodások alapján, vagy az általuk megállapított szabályoknak megfelelően kollektív szerződések vagy a szociális partnerek által kötött alacsonyabb szintű megállapodások alapján lehet eltérni.

[107] Az EUSz 4. cikk (3) bekezdése értelmében a magyar bíróságoknak a nemzeti jogszabályokat az Irányelv rendelkezéseivel összhangban kell értelmezniük.

[108] A bíróság az Irányelv hivatkozott rendelkezései alapján azt az álláspontot képviseli, hogy az Irányelv célja minimum-követelmények megállapítása a munkavállalók élet- és munkafeltételeinek a javítása érdekében, és a tagállamok a 15. cikk értelmében kedvezőbb feltételek kialakítására jogosultak.

[109] A bíróság az álláspontja kialakítása során figyelemmel volt az EUB ítélet mellett a Főtanácsnoki indítványra is. A 49. pont alapján a heti és a napi pihenőidő jogintézményét, mint az uniós jog önálló fogalmait az Irányelv rendszerét és célját érintő objektív jellemzők szerint kell meghatározni. A heti pihenőidő és a napi pihenőidő különböző célokat követ, ezért azok önállóan illetik meg a munkavállalókat. Míg a napi pihenőidő a munkavégzést követően közvetlenül biztosítandó pihenőidő, addig a heti pihenőidő a hétnapos referencia-időszakon belüli pihenést szolgálja (50-51. pont). A napi pihenőidő ennél fogva nem képezheti részét a heti pihenőidőnek. Továbbá, a napi pihenőidő akkor tölti be a rendeltetését, ha a munkavégzést követi, ezért nem szükségszerű, hogy munkavégzés kövesse. A magyar bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a magyar szabályozás megfelel-e az uniós jognak, amennyiben a heti pihenőidő mellett tiszteletben tartja a napi pihenőidőhöz való jogot, amelyet az Irányelvnek megfelelően minimum 11 órában biztosít. (79. pont)

[110] Az EUB ítélet megállapította, hogy az Irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a 3. cikkben előírt - 11 óra - napi pihenőidő nem képezi az 5. cikkben meghatározott - hétnaponta minimum 24 óra - heti pihenőidő részét, hanem ahhoz hozzáadódik. Amennyiben valamely nemzeti szabályozás 35 óra egybefüggő időtartamot meghaladó heti pihenőidőt ír elő, a munkavállaló számára ezen időtartamon felül a 3. cikkben biztosított napi pihenőidőt is ki kell adni.

[111] Az EUSz 4. cikk (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a fentieknek és az EUB ítéletnek a Kúria Mfv.II.10.025/2024/6. számú döntésében foglalt ([68]-[69] bekezdés) értelmezés feleltethető meg, a következők szerint. Az Irányelv az Mt.-be a következőképpen került átültetésre. Az Mt. 104. § (1) bekezdése alapján a napi munka befejezése és a következő napi munkakezdés között legalább 11 óra egybefüggő pihenőidőt (napi pihenőidő) kell biztosítani. Az Mt. a 106. § (1) bekezdésében a heti pihenőidőt 48 órában szabályozza, és nem tartalmaz utalást a napi pihenőidőre és annak tartamára. A Kúria döntése értelmében az Irányelv és az Mt. rendelkezéseinek az összevetéséből az következik, hogy a magyar jogalkotó a napi pihenőidő szabályozásánál a minimum követelményt vette át, és a heti pihenőidő tekintetében - az Irányelv 15. cikke alapján - kedvezőbb rendelkezést tartalmaz. A Kúria fenti értelmezése a jogcím szerinti elkülönítés elve mentén biztosítja, hogy a magyar szabályozás megfelel az uniós jognak.

[112] A napi és a heti pihenőidő rendeltetése és kiadása tekintetében kiinduló pontként a 12/2020. (VI. 22.) AB határozat szolgálhat, mely az Alaptörvény XVII. cikk (4) bekezdésének értelmezése során kimondja, hogy a napi és a heti pihenőidő a munkavállalókat önálló jogcímen illeti meg, mivel azok rendeltetése eltérő.

[113] Az EUB vizsgálta a KSZ szerint biztosítandó pihenőidő 42 órás időtartamát, és kimondta, hogy a napi pihenőidőt ezt meghaladóan is biztosítani kell, és így kell eljárni a nemzeti szabályozás által előírt heti pihenőidő időtartama esetén is.

[114] Az EUB vizsgálta továbbá, hogy a munkavállaló jogosult-e arra is, hogy a heti pihenőidő előtt részesüljön napi pihenőidőben, és megállapította, hogy a munkavállalónak közvetlenül a munkaidőt követően kell napi pihenőidőben részesülni, függetlenül attól, hogy a napi pihenőidőt munkaidő követi-e vagy sem. Ha a napi és a heti pihenőidőt egybefüggő módon nyújtják, a heti pihenőidő csak akkor kezdődhet el, ha részesült napi pihenőidőben.

[115] A Kúria az Mfv.10.044/2024/6. számú végzésében kifejezésre juttatta, hogy a nemzeti bíróságoknak ugyanazon uniós jogforrás értelmezése körében az azonos, vagy hasonló tényállású ügyekben követniük kell az EUB korábban meghozott ítéleteit. [67]. Az Mt. 104. § (1) bekezdését tehát olyan tartalommal kell értelmezni, amely megfelel az Irányelv céljának, rendelkezéseinek, az EUB joggyakorlat szerinti szempontoknak [68]. Mindezek alapján az EUB ítélet az azonos vagy hasonló tényállású ügyekben, így a jelen perben is követendő.

[116] A Kúria az Mt. 104. § és 106. § értelmezése körében kiemelte, hogy az irányelvi minimumtól kedvezőbb időtartamon felül is ki kell adni a napi pihenőidőt a munkavégzést követően, amely független attól, hogy a napi pihenőidőt munkavégzés követi-e. Mindezek alapján az alperes megalapozatlanul állította, hogy a heti pihenőidő magában foglalja a napi pihenőidőt is.

[117] A Kúria a döntésében kifejtette, hogy a napi pihenőidő kiadásának mellőzése az Irányelv 3. és 5. cikkébe ütközik, és sérti az EU Alapjogi Chartájának 31. cikk (2) bekezdését is [70].

[118] A Kúria kiemelte, hogy a heti pihenőidőt megelőző munkavégzés után a napi pihenőidőt is be kell osztani, melynek elmaradása ellentétben áll az EUB ítéletében kifejtett követelményekkel és az Alkotmánybíróság jogértelmezésével, ezért jogszabálysértő volt [71]. A Kúria állást foglalt abban a kérdésben is, mely szerint a munkaidő-beosztás a munkáltatónak nemcsak joga, hanem kötelezettsége is az Mt. 96. § (1) bekezdése alapján. A jogszabályba ütköző munkaidő-beosztás jogszabályba ütköző munkáltatói utasításnak tekintendő, ekként semmis, akkor is, ha a munkavállaló azt nem tagadja meg [72].

[119] A Kúria rögzítette, hogy a napi pihenőidő szabályának megszegése okán a jogkövetkezmény vizsgálata körében fenntartandó és az adott tényállásra megfelelően alkalmazandó az Mfv.X.10.257/2019/7. számú precedensképes határozatban foglalt álláspont. Eszerint, ha a ténylegesen beosztott heti pihenőidő kezdetének időpontja megállapítható, az EUB ítélete alapján a munkáltatónak ezt megelőzően kell biztosítani az Mt. 104. § (1) bekezdésében foglalt, egybefüggő napi pihenőidőt, ha ezt nem biztosítja, akkor az eljárása jogellenes. Ennek az a jogkövetkezménye, hogy a napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzés rendkívüli munkaidőben végzett munkának minősül és arra az Mt. 143. § rendelkezéseit kell alkalmazni. ([89] bekezdés)

[120] A bíróság álláspontja szerint a Kúria a határozataiban egyértelműen állást foglalt a jelen perben is releváns kérdésekben, és iránymutatást adott a jogkövetkezményt illetően is.

[121] A Kúria az Mfv.10.044/2024/6. számú végzésében az Mfv.10.025/2024/6. számú végzést precedensképes határozatnak minősítette, melyet a továbbiakban is irányadónak kell tekinteni ([55] bekezdés). A bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján jogkérdésben nem térhet el a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, az abban foglalt jogértelmezés a bíróságot köti. A bíróság ezért az alperesnek a Kúria határozatától a Pp. 346. § (5) bekezdése alapján, jogkérdésben történő eltérésére vonatkozó indítványát a bíróság mellőzte.

[122] A Kúria az Mfv.II.10.055/2024/6. számú döntésében kitért arra, hogy az eljáró bíróságoknak figyelemmel kell lenni a Kúria Mfv.X.10.257/2019/7. számú ítéletére, kiemelve, hogy a munkaidő-beosztás szabálytalansága esetén nem a pihenőidő jellegének, hanem a beosztás elmulasztásának van jelentősége, mert az Mt. 104. § (1) bekezdése nemcsak „mérték”, hanem „beosztási” szabályt is tartalmaz ([63] bekezdés).

[123] A bíróság a szabadságot megelőzően biztosítandó napi pihenőidő kérdésében a következők szerint foglalt állást. Az Mt. 124. § (4) bekezdése és a KSZ 51. § 1. pontja alapján megállapítható, hogy a munkavállaló a szabadság kiadása során a beosztással azonos időtartamra mentesül a munkavégzési kötelezettség alól, a kiadott szabadságot ezzel egyező óraszámban kell nyilvántartani és elszámolni. A felperesek napi teljes munkaideje 8 óra volt, azaz a szabadságot a beosztás szerinti nap 24 óráján belül 8 óra időtartamban kellett tervezni. Az EUB ítélet az 57. pontban rögzítette, hogy a munkavállalónak a napi pihenőidőben a munkaidőt követően közvetlenül kell részesülnie, függetlenül attól, hogy a munkavégzést munkaidő követi-e vagy sem. A napi pihenőidő a teljesített munkavégzéshez és nem az azt követő időszakhoz kötődik, így elválik attól, legyen az munkaidő, pihenőidő vagy szabadság. Ezáltal az alperesnek a szabadságot megelőző munkavégzést követően is biztosítania kell a napi pihenőidőt.

[124] A bíróság álláspontja szerint az utazási időnek a ki nem adott napi pihenőidő időtartamához történő hozzászámítására és ezáltal a rendkívüli munkavégzés pótlékának megállapítására az Mt. 86. § (3) bekezdés b) pontja figyelembevételével az adott alapot, hogy az utazási idő célja, hogy a napi munkavégzést követően a napi pihenőidő teljes időtartama a lakóhelyen biztosított legyen, és ez a cél fogalmazódik meg a KSZ 46. § 1. pontja szerinti rendelkezésben is, mely szerint a napi pihenőidő a lakásra való érkezéstől illeti meg a munkavállalót. Ennek megfelelően a rendkívüli munkavégzés pótléka tekintetében az utazási időre eső munkavégzés a napi pihenőidő alatti munkavégzés jogi megítélése alá esik.

[125] Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes az Irányelv 3. és 5. cikkével, az AB határozat rendelkezéseivel, az EUB ítélettel és a Kúria vonatkozó döntéseivel ellentétes és jogszabálysértő magatartást tanúsított azzal, hogy az Mt. 104. § (1) bekezdésében foglalt napi pihenőidőt a heti pihenőidőt és a szabadságot megelőzően a felperesek részére nem adta ki. A jogsértés jogkövetkezményeként az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendkívüli munkavégzés pótléka alkalmazandó. A követelések jogalapja megalapozott.

Összecszerűség

[126] Az alperes a perben arra hivatkozott, hogy az eredeti keresetben és a kereset-változtatásban a tényállítás, a jogállítás és a kérelem nem azonos, vele szemben a szabadságot megelőző időszakra pótlék-igény a kereset-változtatást megelőző három év tekintetében érvényesíthető, ezért a felpereseknek az ezt megelőző időszakra előterjesztett igénye elévült. A felperesek álláspontja szerint az elévülést a keresetindítás megszakította, mivel ugyanarra az időszakra, ugyanazon a jogcímen érvényesítettek igényt, amelyet a perben pontosítottak.

[127] Az elévülés tekintetében az volt vizsgálendő, hogy az eredeti kereset elévülési időn belül került-e benyújtásra, és a szabadságot megelőzően érvényesítendő pótlék-igény elévült-e.

[128] A fentiek figyelembevételével az volt megállapítható, hogy az I-II. rendű felperes eredeti keresete az Mt. 286. § (1) bekezdése és a (4) bekezdéssel felhívott Ptk. 6:22. § (2) bekezdése (Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.) értelmében elévülési határidőn belül lett előterjesztve, az alábbiak szerint. Az I. rendű felperes elsőként feltüntetett, 2018. április 1. napjára vonatkozó pótlék-igényének az esedékessége 2018. május 10. napja volt az Mt. 155. § (1)-(2) bekezdése és a KSZ 67. § értelmében, a kereset pedig 2021. május 4. napján lett benyújtva. A II. rendű felperes esetén a 2018. április 5. napjára vonatkozó pótlék-igény esedékessége 2018. május 10. napja volt, a kereset 2021. május 4. napján került benyújtásra.

[129] A bíróságnak abban kellett állást foglalni, hogy az I-II. rendű felperesnek a szabadságot megelőzően ki nem adott napi pihenőidők vonatkozásában előterjesztett kereseti követelése elévült-e.

[130] A bíróság megállapította, hogy az eredeti keresetében az I-II. rendű felperes „elmaradt pihenőnapi bérpótlék” jogcímen terjesztett elő igényt a kijelölt heti pihenőidőt megelőzően ki nem adott lakóhelyen töltött napi pihenőidő hiányára tekintettel. Az I-II. rendű felperes a 2025. január 15. napján kelt és január 27. napján benyújtott kereset-változtatásban terjesztett elő pótlék-igényt a szabadságot megelőzően ki nem adott napi pihenőidőre tekintettel is.

[131] A kereset-változtatásban tett tényállítása szerint szabadságot megelőzően az alperes a következő időpontokban nem osztotta be a napi pihenőidőt I. rendű felperes esetén: 2018. április 1., június 24., 2019. február 19., április 18., 2020. január 9., január 17., január 29., március 5., április 12., június 24., december 25., 2021. március 3., míg II. rendű felperes esetén 2018. július 12., július 26., szeptember 20., szeptember 27., 2020. január 15., április 9. napja.

[132] Az alperes az I. rendű felperes esetén a szabadságot megelőző napi pihenőidő-hiányra vonatkozó kereseti követelést 153.044.- forintban, II. rendű felperes esetén 57.022.- forintban mutatta ki, mely számítás összezszerúségét a felperesek nem vitatták. A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a kimutatott összes, szabadságot megelőző időszakra vonatkozó kereseti követelés a 2025. január 15. napján kelt és 2025. január 27. napján előterjesztett kereset-változtatáshoz képest elévült.

[133] A szabadság számításának jogszerűségét vitató felperesi álláspont tekintetében a bíróság rámutat, hogy a jogvita eldöntése szempontjából a szabadság kezdő időpontja volt releváns, melyet az I-II. rendű felperes nem vitatott, és az alperes által a bérjegyzéken feltüntetett időponttal vett figyelembe.

[134] A bíróság osztotta a felek azon egyező álláspontját, hogy csak a ténylegesen teljesített munkavégzés időtartamára érvényesíthető igény, és ugyanarra az időszakra kétszeresen nem lehet rendkívüli munkavégzés pótlékát elszámolni. Erre való tekintettel vizsgálta a bíróság a feleknek az alperes által levonásba helyezett, az ún. „megváltott heti pihenőidőre”, a túlszolgálatra és a munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzésre megfizetett rendkívüli munka pótlékára vonatkozó érvelését. Az I-II. rendű felperes ezen összegek megfizetését és a számítások összecszerűségét nem vitatta.

[135] Az alperes kimutatta, hogy a „megváltott heti pihenőidő” címén a perbeli időszakban 486.475.- forintot fizetett meg az I. rendű felperesnek és 651.938.- forintot II. rendű felperesnek (18. számú irat). A felperesek az összecszerűséget nem vitatták. A bíróság nem osztotta azt az alperesi érvelést, mely szerint a heti pihenőidőben elrendelt rendkívüli munkavégzésért megfizetett rendkívüli munkavégzési pótlékkal a heti pihenőidő teljes egészében megváltásra került, és eszerint nem értelmezhető a heti pihenőidő előtt napi pihenőidő-hiány, és csak az vizsgálható, hogy a rendes munkaidőben és az elrendelt rendkívüli munkavégzés között a napi pihenőidő ki lett-e adva.

[136] A Mfv.IV.10.044/2024/6. számú döntésére figyelemmel a bíróság álláspontja szerint ugyanis a heti pihenőidő kezdete és vége, valamint az időtartam heti pihenőidő jellege a munkaidő-beosztásban rögzült, így az nemcsak a beosztáskor, hanem az elszámoláskor is heti pihenőidőként vehető figyelembe, utóbb nem „minősíthető át” napi pihenőidővé azon az alapon, hogy rendkívüli munkavégzés elrendelése okán a pihenőidő megváltásra került. A rendkívüli munkavégzés pótlékának a megfizetésével az adott időtartamban végzett rendkívüli munka ellentételezése történt meg, a pihenőidő jellege nem módosult.

[137] Az alperes tényállítást tett arra vonatkozóan, hogy ezekben az esetekben az eredeti munkaidő-beosztástól jogszerűen eltérve a napi pihenőidőt két munkavégzés között biztosította, mely a tény-vezénylésből, az időkimutatási listából és a bérjegyzékből egyértelműen kiderül, jogi indokát azonban nem adta. Az érvelés amiatt sem elfogadható, mert a napi pihenőidő az azt megelőző munkavégzéshez kötődik, így a kiadása a heti pihenőidő előtt kötelező.

[138] A bérjegyzékek alapján megállapítható, hogy az alperes az I-II. rendű felperesnek a túlszolgálat során teljesített rendkívüli munkavégzésért az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja alapján alkalmanként 50%-os mértékű pótlékot fizetett meg. A KSZ 41. § 5. pontja értelmében a rendkívüli munkavégzést elsősorban pénzben kell megváltani. Az alperes a számításai között kimutatta a túlszolgálat jogcímén általa levonásba helyezett összegeket, a számítása alapjául a napi pihenőidőbe eső munkavégzésre jutó pótlékmérték szolgált.

[139] A bíróság az I-II. rendű felperes nyilatkozata, a munkaidő-beosztás és az időkimutatási listák alapján megállapította, hogy az I-II. rendű felperes a ki nem adott napi pihenőidőbe eső munkavégzés befejező időpontjaként minden esetben a túlszolgálatnál növelt munkaidő végét vette alapul. Ezáltal I. rendű felperes esetén a 17. sorban szereplő, 2018. augusztus 6. napján teljesített 1,17 óra ($2178,98 \times 1,17 \times 150\% = 3.824.-$ forint), a 25. sorban szereplő, 2018. október 14. napján teljesített 1,2 óra ($2178,98 \times 1,2 \times 150\% = 3.922.-$ forint), a 30. sorban lévő, 2018. december 7. napján teljesített 0,43 óra ($2523,03 \times 0,43 \times 150\% = 1.627.-$ forint), és a 32. sorban feltüntetett, 2019. január 2. napján teljesített 0,63 óra ($2178,98 \times 0,63 \times 150\% = 2.059.-$ forint), a 65. sorban lévő, 2019. október 17. napján teljesített 0,25 óra ($2344,89 \times 0,25 \times 150\% = 879.-$ forint), a II. rendű felperes esetén a táblázat 9. sorában, 2018. június 2. napján teljesített 0,13 óra ($1886,90 \times 0,13 \times 150\% = 368.-$ forint), a 10. sorban lévő, 2018. június 12. napjára vonatkozóan feltüntetett 0,37 óra ($1886,90 \times 0,37 \times 150\% = 1.047.-$ forint), a 20. sorban található, 2018. augusztus 24. napján végzett 0,08 óra ($1849,43 \times 0,08 \times 150\% = 222.-$ forint), a 22. sorban lévő, 2018. szeptember 14. napján teljesített 0,58 óra ($2034,38 \times 0,58 \times 150\% = 1.770.-$ forint), a 27. sorban lévő, 2018. október 22. napjára vonatkozó 0,05 óra ($1849,43 \times 0,05 \times 150\% = 139.-$ forint), a 33. sorban szereplő, 2018. december 15. napján teljesített 0,13 óra ($2141,45 \times 0,13 \times 150\% = 418.-$ forint), a 34. sorban lévő, 2018. december 20. napján végzett 0,15 óra ($2141,45 \times 0,15 \times 150\% = 481.-$ forint), a 49. sorban feltüntetett, 2019. április 30. napján teljesített 10,05 óra ($2136,25 \times 10,05 \times 150\% = 28.903.-$ forint), az 53. sorban lévő, 2019. május 23. napján végzett 0,27 óra ($1942,05 \times 0,27 \times 150\% = 787.-$ forint), a 69. sorban lévő, 2019. szeptember 16. napján végzett 0,62 óra ($2156,55 \times 0,62 \times 150\% = 2.006.-$ forint), a 89. sorban szereplő, 2020. február 23. napján végzett 0,22 óra ($2264,38 \times 0,22 \times 150\% = 747.-$ forint), a 92. sorban feltüntetett, 2020. március 16. napján végzett 0,17 óra ($2272,73 \times 0,17 \times 150\% = 580.-$ forint), a 94. sorban lévő, 2020. április 2. napján teljesített 0,02 óra ($2500 \times 0,02 \times 150\% = 75.-$ forint), a 114. sorban lévő, 2020. november 9. napjára vonatkozó 0,07 óra ($2380,95 \times 0,07 \times 150\% = 250.-$ forint), és a 123. sorban lévő, 2021. február 3. napján végzett 0,22 óra ($2500 \times 0,22 \times 150\% = 275.-$ forint) kétszeres elszámolás alá esett.

[140] A fentiek miatt a bíróság az I. rendű felperesi követelésből összesen 12.311.- forint, II. rendű felperesnél 38.068.- forint levonást alkalmazott.

[141] A bíróság osztotta az alperes azon érvelését, hogy a munkaidőkereten felüli rendkívüli munkavégzésért megfizetett rendkívüli munkavégzés pótlékát a kereseti követelésből le kell vonni, amennyiben a napi pihenőidőre eső rendkívüli munkavégzés pótléka munkaidőkereten felüli munkavégzést eredményez.

[142] A munkaidőkereten felül elrendelt rendkívüli munkavégzés kezdő és befejező időpontját a KSZ 40. § 1. pontja szerint a munkaidő-beosztásban előre közölni kell a munkavállalóval, és a ténylegesen munkaidőkereten felül teljesült munkavégzésért jár díjazás. Az Mt. 93. § szerint meghatározott, munkaidőkereten belül ledolgozandó kötelező havi órák és a ledolgozott havi keretórák száma az időkimutatási listákon havonta feltüntetésre került. A kettő különbözete adja az adott hónapban a munkaidőkereten felül teljesített munkavégzést.

[143] A bíróság álláspontja szerint, amennyiben az I-II. rendű felperes olyan hónapban kívánta az igényét érvényesíteni, amikor a teljesített munkavégzés már egyébként is meghaladta a munkaidőkeretet, és amelyre a rendkívüli munkavégzési pótlék megfizetésre

került, úgy a ki nem adott napi pihenőidőben végzett munkaórák száma után járó pótlék összegét ezzel az összeggel csökkenteni kell.

[144] Az I-II. rendű felperes azzal érvelt, hogy az Mt. 143. § (2) bekezdés a) és b) pontja eltérő jogcímen rendelkezik a bérpótlék juttatásáról a munkaidő-beosztás szerinti napi munkaidőt meghaladóan elrendelt rendkívüli munkaidőben, illetve a munkaidőkereten felül. A bíróság ebben a kérdésben akként foglalt állást, hogy a felperesi igény a KSZ 41. § 4. pontja értelmében kétszeres elszámolást eredményez.

[145] Az I-II. rendű felperes által a munkaidőkereten felül teljesített munkavégzésre megfizetett pótlék összege megállapítható a bérjegyzéken feltüntetett pótlékalap, az időkimutatási lista „Heti összesítő” - „túlóra pótlék” rovatában feltüntetett értékek és a pótlékmérték szorzatával.

[146] Ennek megfelelően I. rendű felperes esetén 2018. áprilisra 15,60 órára 18.281.- forint, májusra 14,09 órára 5.938.- forint, júniusra 9,56 órára 10.670.- forint, júliusra 13,97 órára 14.883.- forint, augusztusra 13,42 órára 14.621.- forint, szeptemberre 23,08 órára 27.660.- forint, októberre 10,79 órára 11.585.- forint, novemberre 0,29 órára 331.- forint, decemberre 24,02 órára 30.302.- forint, 2019. januárra 2,35 órára 2.560.- forint, februárra 8,35 órára 10.007.- forint, márciusra 16,55 órára 20.827.- forint, áprilisra 8,41 órára 10.583.- forint, májusra 18,44 órára 21.096.- forint, júniusra 22,75 órára 30.136.- forint, júliusra 6,06 órára 6.631.- forint, szeptemberre 26,97 órára 33.127.- forint, októberre 10,15 órára 33.083.- forint, decemberre 25,97 órára 100.480.- forint, 2020. februárra 7,47 órára 9.634.- forint, márciusra 8,53 órára 10.946.- forint, áprilisra 4,84 órára 6.832.- forint, májusra 11,73 órára 16.558.- forint, júniusra 6,16 órára 8.281.- forint, augusztusra 26,49 órára 25.996.- forint, szeptemberre 3,73 órára 4.786.- forint, októberre 8,71 órára 11.709.- forint, novemberre 10,96 órára 12.995.- forint, decemberre 15,23 órára 32.107.- forint, 2021. januárra 38,54 órára 23.573.- forint, februárra 6,98 órára 9.853.- forint, márciusra 4,63 órára 5.941.- forint. Mindezek alapján az alperes I. rendű felperesnek összesen 582.012.- forintot fizetett meg a munkaidőkereten felül teljesített rendkívüli munkavégzés ellentételezéséért.

[147] II. rendű felperes esetén 2018. áprilisra 24,53 órára 24.300.- forint, májusra 5,39 órára 5.085.-, júniusra 18,30 órára 17.265.- forint, júliusra 1,03 órára 928.- forint, augusztusra 10,51 órára 9.719.- forint, szeptemberre 6,42 órára 6.530.- forint, októberre 15,56 órára 14.389.- forint, novemberre 18,03 órára 17.467.- forint, decemberre 23,85 órára 68.949.- forint került megfizetésre. 2019. januárra 6,94 órára 6.418.- forint, februárra 2,38 órára 2.421.- forint, márciusra 11,55 órára 12.337.- forint, áprilisra 17,31 órára 18.489.- forint, májusra 13,18 órára 12.798.- forint, júniusra 23,52 órára 26.445.- forint, júliusra 4,43 órára 4.241.- forint, augusztusra 19,01 órára 20.498.- forint, szeptemberre 11,36 órára 36.748.- forint, októberre 6,12 órára 18.897.- forint, novemberre 10,96 órára 37.226.- forint, decemberre 31,20 órára 97.255.- forint került megfizetésre. 2020. januárra 6,91 órára 7.852.- forint, februárra 2,44 órára 3.050.- forint, márciusra 0,78 órára 886.- forint, áprilisra 15,62 órára 19.525.- forint, júliusra 1,73 órára 1.880.- forint, augusztusra 23,26 órára 29.075.- forint, szeptemberre 4,63 órára 5.261.- forint, októberre 14,72 órára 17.524.- forint, novemberre 15 órára 40.714.- forint, decemberre 22,47 órára 72.841.- forint került megfizetésre. 2021. januárra 23,75 órára 24.608.- forint, februárra 3,53 órára 4.413.- forint, márciusra 7,60 órára 8.636.- forint. Mindezek alapján az alperes II. rendű felperesnek

összesen 694.670.- forintot fizetett meg a munkaidőkereten felül teljesített rendkívüli munkavégzésért.

[148] A fentiek alapján a bíróság nem tartotta megalapozottnak I. rendű felperes esetén összesen 582.012.- forint, II. rendű felperes esetén 694.670.- forint megfizetését a munkaidőkereten felül megfizetett túlóra pótléokra tekintettel.

[149] Az I. rendű felperes érdekképviselési tevékenységével kapcsolatban a bíróság nem osztotta az alperesi érvelést, mely szerint a munkaidő-kedvezmény során a felperesnek nem volt munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettsége, ennél fogva munkavégzés hiányában a pótlék megfizetése nem értelmezhető. A bíróság szerint ugyan a felperes ténylegesen nem végzett munkát, de a munkaidő-kedvezmény a munkavédelmi tevékenysége ellátása érdekében volt biztosítva a beosztott munkaidő időtartamára, amelyre távolléti díjban részesült. Mindezek függvényében a munkaidő-kedvezmény időtartamával érintett munkaidőre a rendkívüli munkavégzés pótléka megalapozott igény az I. rendű felperes részéről, és nem kell levonásba helyezni az alperes által kimutatott 193.240.- forint követelést.

[150] A bíróság megállapította, hogy a felperesi számítási módszer megfelelt a Kúria Mfv.10.044/2024/6. számú döntésében foglaltaknak. A [91] bekezdésben foglaltak alapján a heti pihenőidő és a szabadság kezdete időpontja megállapítható volt. Az I-II. rendű felperes a heti pihenőidő vagy a szabadság kezdő időpontjától visszafelé számítva kimutatta, hogy 12 óra + az utazási idő (azaz napi pihenőidő-hiány) tartamába esett-e felperesi munkavégzés. A munkavégzés időtartamából a Helyi Függelék II. fejezet 18. § 1. pontja alapján arra az időtartamra irányadó, vagy a ténylegesen igénybe vett munkaközi szünetet levonta, és az így megkapott óraszámot felszorozta a felpereseknek a bérjegyzékben szereplő személyi órabérével, és a rendkívüli munkavégzés pótlékával. Az I-II. rendű felperes napi pihenőidőt csak a tényleges munkavégzés időtartamának erejéig állapított meg, a pótlék mértékét a KSZ 10. számú melléklet 11. § alapján, az alperes által tárgyévből elrendelt és elszámolt rendkívüli munkavégzésre tekintettel vette figyelembe, azaz a rendkívüli munkavégzés pótlékával megfizetett munkaidőhöz hozzáadta a napi pihenőidőben végzett munka tartamát, és ennek megfelelően határozta meg a pótlék mértékét. Az I-II. rendű felperes nem helyezte levonásba az alperes által más jogcímen megfizetett rendkívüli munkavégzés pótlékát.

[151] Az I-II. rendű felperes számításait a bérjegyzékkel kiadott időkimutatási listában szereplő munkavégzési időtartamok, valamint a bérjegyzékeken szereplő pótlékalap (egy órára eső bruttó munkabér) alátámasztották.

[152] Az alperes érdemben nem vitatta a felperesei tényadatok valóságát, és számításait a felperesi számítási metodikának megfelelően készítette el. Alperes a bérpótlékok mértékét a felperesekkel egyezően tüntette fel. Az I-II. rendű felperes nem vitatta az alperesi számítások számszaki helyességét.

[153] Az alperes vitatta, hogy az I-II. rendű felperes részére az utazási normaidőt a megjelölt KSZ 10. számú melléklet 18. §-a nem alapozza meg. A bíróság megállapította, hogy a helytelen hivatkozással ellentétben a Helyi Függelék 6. számú melléklet II. A)

pontjában szabályozott, a munkahelyre történő utazási idő mértékével az I-II. rendű felperes helyesen számolt.

[154] Az alperes vitatta, hogy az I-II. rendű felperes a számítása során a KSZ-től eltérő mértékű munkaközi szüneteket is feltüntetett. A bíróság az időkimutatási listák alapján megállapította, hogy az I. rendű felperes 2018. április 27., 2019. február 12., május 1., szeptember 22., 2020. szeptember 17., II. rendű felperes 2018. november 23. és 2019. december 15., napján vont le a KSZ-től eltérő mértékben munkaközi szünetet, melyet azzal indokolt, hogy az I-II. rendű felperes által ténylegesen igénybe vett azon időtartamokat tüntette fel, melyek az időkimutatási listák adataival alátámaszthatók. Tényállítását az alperes nem vitatta.

[155] A bíróság megállapította, hogy az I-II. rendű felperes az összecszerűség körében a Kúria Mfv.IV.10.044/2024/6. számú határozatának megfelelően megjelölte a heti pihenőidők kezdetét, amelyet megelőzően az Mt. 104. § (1) bekezdése szerinti egybefüggő napi pihenőidőt az alperesnek biztosítania kellett volna. A bíróság megállapította, hogy az alperes ezen eljárása jogellenes volt. Az I-II. rendű felperes megjelölte azon egybefüggő napi pihenőidő időtartamának kezdő és befejező időpontját, amikor az alperes a napi pihenőidőt nem osztotta be. A ki nem adott napi pihenőidő tartamára elrendelt munkavégzésre az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazandó. Az I-II. rendű felperes meghatározta ezen időszakon belül a tényleges munkavégzés tartamát, amelyre vonatkozóan kimutatta a rendkívüli munkavégzés pótlékát.

[156] Az I-II. rendű felperes a követelését a végleges táblázatában havonta nem összesítette, ugyanakkor a késedelmi kamatra vonatkozó igényét a havi esedékességhez igazította, így a követelés havi összege megállapítható volt.

[157] A bíróság a fentiek szerint meghatározott, az I. rendű felperesi

- 2018. április havi követelés 105.185.- forint összegéből levonta a 18.218.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadságot megelőzően kimutatott 11.777.- forint elévült követelést, a megalapozott követelés 75.127.- forint.
- 2018. május havi követelés 49.786.- forint összegéből levonta az 5.938.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 43.848.- forint.
- 2018. június havi követelés 142.531.- forint összegéből levonta a 10.670.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadságot megelőzően kimutatott 10.781.- forint elévült követelést, a megalapozott követelés 121.080.- forint.
- 2018. július havi követelés 77.950.- forint összegéből levonta a 14.883.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 63.067.- forint.
- 2018. augusztus havi követelés 92.986.- forint összegéből levonta a 14.621.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgálatra megfizetett 3.824.- forintot, a megalapozott követelés 74.541.- forint.
- 2018. szeptember havi követelés 157.149.- forint összegéből levonta a 27.660.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 129.489.- forint.
- 2018. október havi követelés 58.145.- forint összegéből levonta a 11.585.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgálatra megfizetett 3.922.- forintot, a megalapozott követelés 42.638.- forint.

- 2018. november havi követelés 78.547.- forint összegéből levonta a 331.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 78.216.- forint.
- 2018. december havi követelés 120.157.- forint összegéből levonta a 30.302.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 1.627.- forintot, a megalapozott követelés 88.228.- forint.
- 2019. január havi követelés 91.320.- forint összegéből levonta a 2.560.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 2.059.- forintot, a megalapozott követelés 86.701.- forint.
- 2019. február havi követelés 49.435.- forint összegéből levonta a 10.007.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 6.903.- forintot, a megalapozott követelés 32.525.- forint.
- 2019. március havi követelés 151.577.- forint összegéből levonta a 20.827.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 130.750.- forint.
- 2019. április havi követelés 95.590.- forint összegéből levonta a 10.583.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 14.157.- forint elévült követelést, a megalapozott követelés 70.850.- forint.
- 2019. május havi követelés 106.633.- forint összegéből levonta a 21.096.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 85.537.- forint.
- 2019. június havi követelés 164.522.- forint összegéből levonta a 30.136.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 134.386.- forint.
- 2019. július havi követelés 55.743.- forint összegéből levonta a 6.631.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 49.112.- forint.
- 2019. augusztus havi követelés 41.159.- forint teljes összege megalapozott.
- 2019. szeptember havi követelés 168.541.- forint összegéből levonta a 33.127.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 135.414.- forint.
- 2019. október havi követelés 138.897.- forint összegéből levonta a 33.083.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 879.- forintot, a megalapozott követelés 104.935.- forint.
- 2019. november havi követelés 80.398.- forint teljes összege megalapozott.
- 2019. december havi követelés 111.312.- forint összegéből levonta a 100.480.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 10.832.- forint.
- 2020. január havi követelés 74.285.- forint összegéből levonta a 39.112.- forint szabadságot megelőzően kimutatott pótlékot, a megalapozott követelés 35.173.- forint.
- 2020. február havi követelés 95.294.- forint összegéből levonta a 9.634.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 85.660.- forint.
- 2020. március havi követelés 131.504.- forint összegéből levonta a 10.946.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a szabadság előtt kimutatott 16.245.- forintot, a megalapozott követelés 104.313.- forint.
- 2020. április havi követelés 66.187.- forint összegéből levonta a 6.832.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a szabadságot megelőzően kimutatott 16.642.- forint elévült pótlékot a megalapozott követelés 42.713.- forint.
- 2020. május havi követelés 202.373.- forint összegéből levonta a 16.558.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 185.815.- forint.

- 2020. június havi követelés 109.698.- forint összegéből levonta a 8.281.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 18.834.- forint elévült követelést, a megalapozott követelés 82.583.- forint.
- 2020. július havi követelés 123.799.- forint teljes összege megalapozott.
- 2020. augusztus havi követelés 42.855.- forint összegéből levonta a 25.996.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 16.859.- forint.
- 2020. szeptember havi követelés 121.264.- forint összegéből levonta a 4.786.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 116.478.- forint.
- 2020. október havi követelés 110.019.- forint összegéből levonta a 11.709.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 98.310.- forint.
- 2020. november havi követelés 104.333.- forint összegéből levonta a 12.995.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 91.338.- forint.
- 2020. december havi követelés 67.830.- forint összegéből levonta a 32.107.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 14.320.- forintot, a megalapozott követelés 21.403.- forint.
- 2021. január havi követelés 23.572.- forint összegéből levonta a 23.573.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 0.- forint.
- 2021. február havi követelés 50.983.- forint összegéből levonta a 9.853.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 41.130.- forint.
- 2021. március havi követelés 29.295.- forint összegéből levonta az 5.941.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 4.273.- forintot, a megalapozott követelés 19.081.- forint.

[158] A bíróság a fentiek szerint meghatározott, a II. rendű felperesi

- 2018. április havi követelés 118.725.- forint összegéből levonta az 24.300.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 94.425.- forint.
- 2018. május havi követelés 88.135.- forint összegéből levonta az 5.085.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 83.050.- forint.
- 2018. június havi követelés 129.515.- forint teljes összegéből levonta a 17.264.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a túlszolgálatra megfizetett 1.415.- forintot, a megalapozott követelés 110.835.- forint.
- 2018. július havi követelés 47.198.- forint összegéből levonta a 928.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a szabadságot megelőzően kimutatott 16.345.- forint elévült pótlékot, a megalapozott követelés 29.925.- forint.
- 2018. augusztus havi követelés 97.232.- forint összegéből levonta a 9.719.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a túlszolgálatra megfizetett 222.- forintot, a megalapozott követelés 87.291.- forint.
- 2018. szeptember havi követelés 72.595.- forint összegéből levonta a 6.530.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a szabadságot megelőzően kimutatott 20.597.- forint elévült pótlékot, valamint a túlszolgálatra megfizetett 1.770.- forintot, a megalapozott követelés 43.698.- forint.
- 2018. október havi követelés 83.612.- forint összegéből levonta a 14.389.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgálatra megfizetett 139.- forintot, a megalapozott követelés 69.084.- forint.

- 2018. november havi követelés 73.119.- forint összegéből levonta a 17.467.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 55.652.- forint.
- 2018. december havi követelés 119.651.- forint összegéből levonta a 68.949.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a túlszolgáltatásra megfizetett 899.- forintot, a megalapozott követelés 49.803.- forint.
- 2019. január havi követelés 69.519.- forint összegéből levonta a 6.418.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 63.101.- forint.
- 2019. február havi követelés 91.820.- forint összegéből levonta a 2.421.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 89.399.- forint.
- 2019. március havi követelés 113.392.- forint összegéből levonta a 12.337.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 101.055.- forint.
- 2019. április havi követelés 107.728.- forint összegéből levonta a 18.489.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a szabadságot megelőzően kimutatott 28.903.- forint elévült pótlékot, a megalapozott követelés 60.336.- forint.
- 2019. május havi követelés 127.451.- forint összegéből levonta a 12.798.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 787.- forintot, a megalapozott követelés 113.866.- forint.
- 2019. június havi követelés 166.253.- forint összegéből levonta a 26.445.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 139.808.- forint.
- 2019. július havi követelés 77.657.- forint összegéből levonta a 4.241.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 73.416.- forint.
- 2019. augusztus havi követelés 168.597.- forint összegéből levonta a 20.498.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 148.099.- forint.
- 2019. szeptember havi követelés 73.330.- forint összegéből levonta a 36.748.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 2.006.- forintot, a megalapozott követelés 34.576.- forint.
- 2019. október havi követelés 18.897.- forint összegéből levonta a 18.897.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 68.485.- forint.
- 2019. november havi követelés 55.228.- forint összegéből levonta a 37.226.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 18.002.- forint.
- 2019. december havi követelés 139.563.- forint összegéből levonta a 97.255.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 42.308.- forint.
- 2020. január havi követelés 69.535.- forint összegéből levonta a 7.852.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a szabadság előtt kimutatott 13.030.- forint elévült követelést, a megalapozott követelés 48.653.- forint.
- 2020. február havi követelés 124.823.- forint összegéből levonta a 3.050.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 747.- forintot, a megalapozott követelés 121.026.- forint.
- 2020. március havi követelés 126.714.- forint összegéből levonta a 886.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, valamint a túlszolgáltatásra megfizetett 580.- forintot, a megalapozott követelés 125.248.- forint.
- 2020. április havi követelés 124.199.- forint összegéből levonta a 19.525.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a szabadság előtt kimutatott 7.050.- forint elévült követelést, valamint a túlszolgáltatásra megfizetett 75.- forintot, a megalapozott követelés 97.549.- forint.

- 2020. május havi követelés 11.699.- forint teljes összege megalapozott.
- 2020. július havi követelés 82.661.- forint összegéből levonta az 1.880.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 80.781.- forint.
- 2020. augusztus havi követelés 134.023.- forint összegéből levonta a 29.075.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 104.948.- forint.
- 2020. szeptember havi követelés 90.748.- forint összegéből levonta az 5.261.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 85.487.- forint.
- 2020. október havi követelés 147.497.- forint összegéből levonta a 17.524.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 129.973.- forint.
- 2020. november havi követelés 122.962.- forint összegéből levonta a 40.714.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, és a túlszolgáltatásra megfizetett 250.- forintot, a megalapozott követelés 81.998.- forint.
- 2020. december havi követelés 82.294.- forint összegéből levonta a 72.841.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 9.453.- forint.
- 2021. január havi követelés 28.336.- forint összegéből levonta a 24.608.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 3.728.- forint.
- 2021. február havi követelés 31.986.- forint összegéből levonta a 4.413.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot és a túlszolgáltatásra megfizetett 275.- forintot, a megalapozott követelés 27.298.- forint.
- 2021. március havi követelés 47.226.- forint összegéből levonta a 8.636.- forint munkaidőkereten felül megfizetett pótlékot, a megalapozott követelés 38.590.- forint.

[159] A bíróság szerint a követelés összege az I. rendű felperes esetében a szabadságot megelőzően kimutatott és elévült 153.044.- forint, az 582.012.- forint munkaidőkereten felül teljesített és a 12.311.- forint túlszolgáltatásra megfizetett (összesen: 747.367.- forint) kivételével részben megalapozott volt. A fentiek alapján az I. rendű felperest a 3.490.854.- forinttal szemben bruttó 2.743.487.- forint illeti meg rendkívüli munkavégzés pótléka jogcímén, az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[160] A II. rendű felperes esetében a szabadságot megelőzően kimutatott és elévült 57.022.- forint, az 694.670.- forint munkaidőkereten felül teljesített, és a 38.068.- forint túlszolgáltatásra megfizetett (összesen: 789.760.- forint) kivételével részben megalapozott volt. A fentiek alapján a II. rendű felperest 3.332.405.- forint követelése helyett bruttó 2.542.645.- forint illeti meg rendkívüli munkavégzés pótléka jogcímén, az Mt. 143. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[161] A bíróság a késedelmi kamatot az egyes hónapokat érintő levonásokra tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint állapította meg az Mt. 31. §-a által felhívott Ptk. 6:47. § (1)-(2) és (4) bekezdése alapján, melynek megfizetésére az alperes köteles.

[162] Az ügyvédi munkadíj perköltséget a bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányában, a Pp. 82. § (2) bekezdése figyelembevételével állapította meg azzal, hogy a felek részére egyenlően, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően magasabb összegben, 7,5%-ban állapította meg azzal, hogy

a felperesi jogi képviselő ÁFA-körbe tartozik, és alperest kötelezte I. rendű felperes esetén 119.341.- forint, II. rendű felperes esetén 99.162.- forint perköltség-különbözet megfizetésére. A magasabb összeget a 2021. óta tartó eljárás során előterjesztett beadványok és tárgyalások nagy száma indokolta. A felek jogi képviselői a tárgyalásokon minden esetben megjelentek, beadványaikat határidőben előterjesztették, a perben magas színvonalú jogi tevékenységet fejtettek ki.

[163] A pertárgy értéke a Pp. 512. § (2) bekezdése alapján I. rendű felperes esetén 3.490.854.- forint, II. rendű felperes esetén 3.332.405.- forint. I. rendű felperes 79%-ban, II. rendű felperes 76%-ban lett pernyertes. A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, I. rendű felperes esetén irányadó 209.451.- forint kereseti illeték 79%-át, azaz 165.466.- forintot alperes viseli, a fennmaradó 43.985.- forint eljárási illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam viseli, II. rendű felperes esetén irányadó 199.944.- forint kereseti illeték 76%-át, azaz 151.957.- forintot alperes viseli, a fennmaradó 47.987.- forint eljárási illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam viseli.

[164] A bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illeték megfizetésére az Itv. 78. § (4) bekezdésében előírt 60 napos határidő a határozat jogerőre emelkedése napjától kezdődik [Pp. 358. § (3)-(6) bekezdés]. Az illetéknek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére történő megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Balassagyarmati Törvényszéket, mint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot (3.M.70.079/2024/21.), valamint a fizetésre kötelezett alperes adóazonosítási számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

[165] A Pp. 347. § (1) bekezdés e) pontja alapján az ítélet rövidített indokolást tartalmaz, ha - fellebbezéssel támadható ítélet esetén - annak kihirdetésekor, bírói felhívás ellenére, a jelenlévő felek egyike sem kér részletes indokolást tartalmazó ítéletet. Az ítélet elleni fellebbezési szándékát mindkét fél bejelentette, ezért az ítéletet a bíróság részletes indokolással foglalta írásba.

[166] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376. § (1)-(2) bekezdésein alapul.

Balassagyarmat, 2025. november 20.

Dr. Kerekes Andrea s.k.

bíró

az aláírásukban akadályozott ülnökök helyett is

Szoó Irén s.k.

ülnök

Szabó Tiborné s.k.

ülnök